FUNUS CORPORIS ET ANIMÆ CONJUGIUM:

SIVE

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ Quorundam, Fœlicis memoriæ, Hominum qui per Mortis Dedecus in Vitæ Æternæ GLORIAM evaserunt.

Per R. H. *Cantabrigiensem.*

——— Breve & irreparabile Tempus
Omnibus est vita; sed Mortem evincere Pactis
Hoc Pietatis opus; pauci CŒLESTIS *amavit*
Quos PATER, *indultúsque evexit ad Æthera* NATUS;
Bis geniti potuere. ———

LONDINI,
Excudebat *T. R.* & *E. M.* impensis
Authoris. M.DC.XLVI.

Vult HÆC *sub* LUCE *videri*.

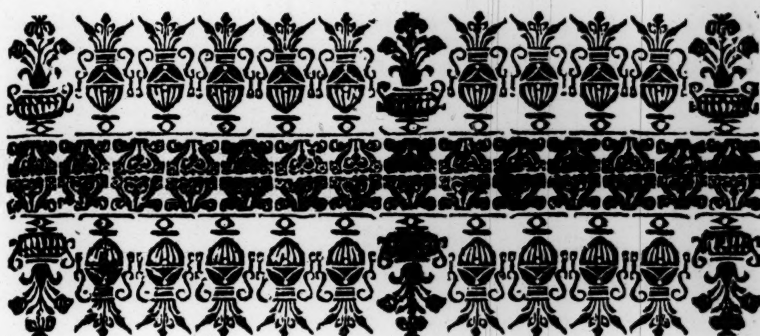

W. Marshall Sculpsit.

GUSTAVI ADOLPHI,
Nuper *Sueviæ*, *Gothiæ*, & *Vandalorum* Regis inclytissimi,
GESTA, MORS,
ET
EPICEDIUM.

SI *Duo præterea tales* ARCTOA *tulisset*
Terra Viros, iterum Ausonias penetrasset in Urbes
VANDALUS, *adversis lugeres* ROMAque *Fatis.*

Ad Serenissimam CHRISTINAM

D. G. Sueviæ, Gothiæ, & Vandalorum Reginam, Germanorum Libertatis, & Germanæ Fidei Propugnatricem hæreditariam Supplex

PREFATIO.

INclyta (quæ Patriis subiens fulgoribus Hæres
Indigenas oculos proprios obvertis ad Ortus)
Imperii Cenosura tui, Cui Nobilis Arctos
Rerum Apicem & pactas ultrò summittit habenas,
Liberáque Indomitus venit ad prætoria Suevus;
Accipe (GUSTAVIS) defectos viribus ausus
Nominis ignoti, facilísque levare labantis

Officii digneris Onus: Dum Carmine texam
Gesta immensa levi, Famæque ingentia tantæ
Curricula in descriptum ausim compingere gyrum,
Grandia in *angusto* recitans: sed enim æqua gravatum
Spes reficit, Plus nempe oneris quod Habentibus, & plus
Cessurum Veniæ: Haud Cypri prætendere Ramum
GUSTAVI Pheretro Cuivis fas, nec, nisi Factis
Laudetur minus Ille suis, laudabitur ulli:
Quid verò hinc cunctetur Honos, Pluteíque reductum
Semper amet labor iste sinum, metuénsque Procellæ
Accersat Remoras, trajectum eludere Præli
Callidus, atque salum, ventósque, æstúsque subortos,
Jacturámque gravem leni vitare recessu?
Non ita! jam tentat Pelagus: MARIA asp'ra favete.
GUSTAVI *hic* Famam vehit exemplúmque libellus
Lethæo prærepta Lacu, & Supera ardua scandens
Institor, in Laxæ differt vaga Clymata Terræ.

Tu functi Genitoris opes, & Ditis opimas
Relliquias Animæ, Fatis Noménque superstes,
Præclaro sempérque recens à vulnere (Vindex
Quod modò Teutonicus charâ pro Gente recepit)
Arripe CHRISTINA, & cognatâ in Pyxide serva
(Stirps genuina Patris) Curis preme (porrò) secundis
Libertatis opus, Fideíque repagula sanæ
Dis-jice Germano generi, Monumenta Parentum
Dans Fastis rediviva tuis, & (Gente creata
Servatrice) cluas Genetrix par, Filia, Neptis,
Umbra piis, ægris Fotrix, Frænúmque Protervis;

Sic (Tibi longævæ tardè labentibus annis)
Cum novus emerget, seclis melioribus, Orbis,

Concre-

Concretúmque ſcelus, verum ementitáque Cultum
Vana ſuperſtitio (Telis excuſſa Diei)
Corruerint animis, & opaços purior æther
Veſtierit, turpéſque ſacer luſtraverit Ignis,
Conſcia propoſiti penitùs lætabere, nulla
Offendétque piam officii ceſſatio, & olim
(Cum gravis incumbet Morti vicina ſenectus)
Deficiens recines: Animi at momenta volentis
Contuli,& ipſa, operi tanto, cœleſtia ſolers
Signa ſequi, atque interverſo ſuccurrere Vero:
Regna mihi illæſa aſſerui, res fida ruentes
Fratribus erexi laceris, jura integra raptis,
Sacráque reſtitui, haud cœptis inſtare meorum
Degener:
Extremo conferta Panegyris Hymno
Adfremet, & punctis vixiſſe notabere cunctis
Major Avis Soboles: Me vate SUËVICA PALLAS,
(Fas adeo Bardo tua conjeciſſe Britanno
Poſtera fata Decus)Cantabere Civibus ingens,
Et Sociis Tutela, poténſque Suäda volentes
Circumages populos, ultro pandentur amicæ
Acropylæ, fluviorum ultro tibi blanda pateſcent
Oſtia, & unda vehens: En jam te veſte vocantem
Carbaſeâ in gremium, ſtrato tibi Gurgite Rhenum,
Romanis Fatale atque inſuperabile Clauſtrum:
Hinc tua proſiliens, priſcâ virtute, Juventus
Infeſtas pietati acies, & vivere Rapto
Aſſuetas, Nemeſi Te conteret Auſpice juſtâ.
Surge, agè, devotas (immania pectora) Turmas
Dede pari exitio, Vulpinos figere mores,
Præcipitem & Rabiem pernicior Hercule vindex
Fixerit alepides Lyncas licet: Ergo recudens

Res

Res Hominum, Terrísque redux celebrabere VIRGO
Aurea ſecla novans, vaſti FAX PUBLICA Mundi,
CHRISIADUM COLUMEN, lectiſſima denique Stirpis
HISTORIA IPSA tuæ, GUSTAVIS & óptima, Sexûs
HEROINA exors, CHRISTIque inſignis AMAZON:

His te Auguſta (brevi) ſors cum cœleſtis opimam
Auxerit Elogiis, dignas Te contrahe tœdas,
Traductos & avis ſoboli defunde Decores;
Quin Britonum æternas tibi deſuper icta voluntas
Optat amicitias? Populos, inſignia Geſtis
Reſpicéque Imperia, Spem, fortunámque Sereni
Principis ambiguam, Virtutem, animoſáque Partiûm
Prælia, magnanimos Proceres, & utrinque maniplos
Pugnaces, Propriâ indignos qui ſtrage viciſſim
Intereant. Ope ſed veſtrate, Fidéque ſequeſtrâ
Sedatos ſatagant potiùs communibus armis
Italiámque, Aſiámqe, & nigros Solibus Afros
Reppetere Imperiis, trifido & ſuccedere mundo
Erepto *Vacuiſve* Fide, *Sanâve* reflexis:
Lege ſub hac CAROLO nubas CHRISTINA Secundo,
Ut Pietatem unam, Sacra ſanctáque fœdera binæ
Uſque colant Gentes, Errorum caſtra refringant,
Regna arctent Satanæ, CHRISI pomæria laxent;
MAXIMUS unde cluet CAROLUS, te conjuge, conjux,
Et Suevangligenis *aſſurget* Gallica Virtus.

Sereniſſimæ MAJESTATIS *Veſtræ*

Devotiſſimus Orator, R. H.

PARÆNESIS
Ad Natalem Lyranum ut Carmen Sœculare conderet in Memoriam sempiternam G. A. R. S.

O Nate dextro cantor Apolline!
Nativa Virtus, Cultus & indolem
Diam allaborans quem Poëtam
A tenero fabricavit ungui,

(Quo nec moventem plectra peritius,
Doctæ accinentem dulcius aut cheli,
Densive concessus Theatris,
Sive jugis Satyræ in remotis

Sensere, quoquò te tulit impetus,
Humana seu describere prælia,
Plus quam vel humanos Amores
Æthereis cecinisse turmis)

Fas

Fas ô serenæ sit mihi Gloriæ
Umbratili Laude officere; ô Decus,
O digne Musarum Columnis,
Cæsarea & Recitator aulâ.

Oblivioni præripe Lethicæ
Vitale Nomen; nunc agè, Carmine
Prehende Famam Sæculari,
Munere propitio, Petitor.

Longis *Minervæ* Consul honoribus
Dicere, metâ nec (brevis) annuâ:
Si Praxeos cote efficaci
Sese acuat bene nata virtus.

Ergo pudicam exprome peritiam,
Usque venam nobilites tuam;
Silentio tantum erubescas
Tradere Desidiæ Sodali

Suave & Poesin munus & utile,
Cui deerit haud vis incolumi inclytos
Ornare Mortales, JEHOVÆ
Egregiásve iterare laudes,

Lenire & aspræ Curriculum viæ,
Dulci fugato Carmine tædio,
Cui mentis indulsitque sellam
Et faciles Deus ipse habenas,

Orator aude quidlibet Efficax,
Quos tu Sacrari cunque velis viros,
Vivósve, functósve, haud repulsam
Flexanimus patiere vates.

Quin

Quin desuêti Munia Barbiti
Jam jam retractas, quin agili Chelim
Plectro pererras Suavi-Chordam
Egregii Cytharœdus oris?

Quas arte nugas expolis affabri
Cultæ nitescunt illicò, tenvium
Ignésve Pastorum remissos,
Sive jocos, agitésve rixas,

Bella aut marina ludicra cum Choro
Commissa; sin desumere Res graves,
Ingentia Heroum aut liberet
Facta Epicæ resonanda Musæ:

Quàm dulce fœdus, quàm bene mutuo
Splendore certent materia & stilus?
Hâc artifex concinnus altis
Admoveas (age) verba Rebus.

O qui timores, spes modò & anxias,
Desiderîqe tœdia, & intimis
Agona bellatum angiportis,
Conjugiúmque dein sequutum

Electa Amatæ Carminis ardui
Dîxti Cothurno, Funera nunc velis
Insignium Heroum, & redemptos
Funeribus celebrare Fastus.

Indigna Lethe Nomina lucidæ
Transcribe Famæ, ac irremeabilem
Per te paludem transfretanto,
Et stupidum effugiant Tenorem

Torpentis Orci : multa tulit Dies
Humana (iniquis obsita terminis)
Vitæ ferenda trans Columnas,
Famæ obitum superante cymbâ,

Per quam revectus Spiritus, inclytis
Lumen redux mortalibus & venit,
Phœbíve claris, sive pacis
Artibus, indomitíve Martis :

Omnes opimâ merce perennium
Digni Poetarum ; at Numeris minor
Vis obstat, *Unus* plurimorum
Nè poteris recitare Laudes :

Excerpe Sacro quoslibet è choro
Apollinaris munere Laureæ
Insigniendos, & capillos
Pieriâ cohibe coronâ :

Fæcunda *Phœbo* concute pectora,
Arce veternum (gnavus) & igneum
Vibrans acumen, entheatos
Evolitet sacra mens in ausus ;

Musis amicum creber anhelitus
Jam jam levatum Te vel in Appulos,
Tractúsve Dircæos, ovantem
Nubivago vehet axe Cygnum :

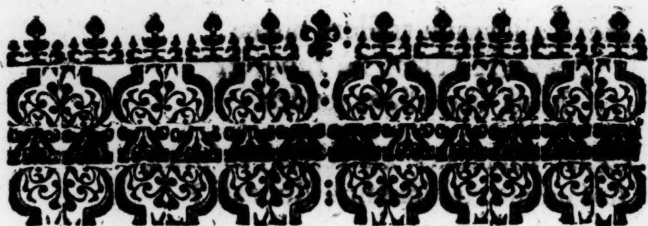
Errantem *Inani* comprime Pegasum,
Stringe & cerebro, donec in avios
(Sessore te) rursus meatus
Moriger exierit Caballus :

Exurge

Exurge vindex, nunc adamantinæ
Morti alligatum tradere liberæ
Prævorte Famæ, nè reportet
Muſa tuas aliena laudes.

Ceſſat voluntas? an (catus) abſtines,
Anſámque circumquiris idoneam?
Ah ſtringe venam; Fata dextrum
Suppeditant tibi læva carmen.

PANE-

PANEGYRIS Lyrica, Laudes ADOLPHI levidensi Minerva perstringens, legitimo Encomiasti opere prælusorio inserviens.

CUjus sed aurito Acta Silentio
Captanda (multo plenus Apolline
Vates) verecundis puellis
Et pueris recinenda cantes,

Quæ voce castâ, quæ prece posthumâ,
Tuíque versûs Alite gloriam
Latè in patentem differantur
Usque novis celebranda seclis?

Grande ergo munus nunc velis exequi
Famæ parentans emeritæ? VIRUM
Hac lege dicam per te in omnes
Et populos & in æva iturum;

Gus-

GUSTAVICIS ô debite manibus
Encomiastes! quin tibi creditum
Pensum capescis? jam disertum
Phœbus ebur, liquidamque vocem

Promittit ultro Daulias; heu graves
Nata ad querelas, flebilium sciens,
Oscenque formatrix Sonorum
Quos Amor, excipiensque Luctus

(Commoti acerbis casibus) applicent
Suos ad usus: hac ope Nobilem
Pertexe (deducens ab ovo)
Historiam seriemque Belli;

Causasque justas, Teutonici, & Modos
(Crudo remisstam Marte peritiam)
Lateque victrices catervas
Sub Ducis auspiciis secundi;

Ut Luce vindex appulit aureâ
Germaniam atris cladibus obsitam,
Dum cultui recto Ruinam
Texerat, Imperioque Funera

Fidens Iberis Austria viribus,
Iisdemque Divis; Nomine sed minor,
Virtute major efficaci,
Atque Sacra pietate causæ

Ecclesiæ ultor Regius obstitit,
Turmisque turmas subruit æmulas,
Gentemque prostratam excitavit,
Et proprio recreavit ense

(Bellator acer) plus vice simplici,
Astuque cœpit, Vique adamantinas
Turres, & exactos Tyrannos
Turbine fulmineo fugavit

Victoriarum in curriculum & ruens
Germaniam armis arripuit suis,
Famæ tumultu præviæque
Cœsaream tremefecit aulam,

Tandemque noxæ conscius ARCHIDUX
Quis (inquit) in nostram hic Nemesim datus
Provincias Arte occupatas
Vi propriis Dominis reduxit,

Jusque involutum fraude diu mala
Ense expedivit cœlitus Arbitro,
Ducesque Iberos enecatis
Obtulit inferias Bohemis ?

Infirma crudis Præda Leonibus
Evindicatur, nec jam Aquila (impotens
Voti) recurvatâ prehensam
Ungue sibi retinet columbam,

Vertente retro quin levis aleâ
Fortunæ, inani fallimur ambitu,
Dum grex Leonem, dumque (molles)
Numinis Armigerum sequamur,

Rex inclytis Arcti Advena de Plagis,
Luctis resurgit major ab omnibus,
Subterque jam mundi Ruinis
Se GOTHICUS stabilivit Atlas

Hic

Hic Gloriæ almæ curriculo obstitit,
Catholicique contudit Imperî,
Spes impotentes, dirus hostis,
Nominis, Austriacique cultûs:

Cervicibus Loyôla Quis integer
Fatale nostris decutiet jugum,
Pœnasque devotæ ampliabit,
Vrbis & advolitantis Horæ:

Tardabit alas? cessat acinaces,
Ritè aut remisti pocula Liberi,
Heu vestra (Sacri Jesuitæ,)
Prisca Fides, Pietasque cessat?

Jam jam coactis undique Copiis
O milites unum irruite in Caput
Infame, plagosumque mille
Vulneribus reserate pectus

Audete! Fortes Fors bona juverit,
Læsum aut scelestis Numen ab hostibus;
Curate (jam) ne destinata,
Peste sub HAC veniat Ruina.

Hâc Cesarem altum (carmine sed tuo)
Damnis gravatum militiæ imparis,
Belli execrantem casum iniqui,
Omnia consilia & moventem,

Spes valde & ægras, nec validas minas,
Ducesque fusos, & celerem sequi
(Vitæque contemptorem opimæ)
Propositi sitientem Adolphum

 Dicas

Dicas potentèr, rerum Apices ſtilo
Sublimi adæquans: Fontibus ô Sacris
Aſſuete, divinam reſolve
Venam (alacer) ſatrapæque ſancti Ir--

Rora perenni aſpergine Laureas,
Nec Facta vitæ grandia nobilis
Quæ tranſitu extremaque metâ
Geſſerat effugiant Nepotum

Labentia annis Sæcula, ut imperî
Stantem Columnam everterat, Arduum
Statuque dejecit minaci
Almaniæ trepidæ Tyrannum,

Manuque protritâ obruit integrum
Victorem, egenis reſtituens opes,
Sortesque ademptas, Sacra, & Urbes,
Sorte, Sacriſque, Foroque pulſis;

Ut primum & arctos inter anhelitus
Germania auctos languida ſpiritus
Et ſpes reſumpſit lætiores,
Perpetuis priùs hauſta Damnis,

Regemque contemplata *Suëvicum*.
(Acri pererrans undique Lumine)
Inſigne Majeſtatis altæ
Ore ſitum placido ſtupebat,

Mirata mores & ſpeciei pares,
Conformia almis Factaque moribus,
Ancile lapſum de ſupernis
Palladium & ſua fata ſervans,

Crede-

Credebat, arctis densaque Compitis
Pars ore aperto, Pars tacito sinu,
Hunc Tota Tutelam Vetustæ
Teutoniæ, & Columen fatetur:

GERMANIÆ præsidens de Athleta suo GLORIATIO.

NAm quid Tyrannos, ac Dominos truces
Porrò veremur (inquit) amicior
Nos Umbra *Gustavi* incubantis
Dum tegat auxilio efficaci?

Quo nunquam in armis Auspice vel Dolus
Supplantet, aut vis proterat hostica,
Virtusve Germanos feroces
Ulla jugo premat insuëto:

Nostris catenas Patribus, & crucem
Longo parabant ordine Cæsares,
Virtute quantâ, quamque docto
Milite? sed minuit furorem

Germana Pubes, solaque plurium
Provinciarum pertulit impetus,
Rerumque ROMANUM haud ferebant
Teutonicæ Dominum phalanges,

Nec colla tunc ſervilia, ſed caput
Romæ dederunt, mole ſuâ & ruens
Vrbs denuò noſtrûm reſurgens,
Præſidiis ſtetit auſpicatis.

Romanus at ſi ſe malè diſtrahat
Germaniæ Rex, imperium ſuis
Transferre pertentans Iberis,
Funus at Imperio pararit

Deſerta, rurſus deſeret improbum
Servum Imperatrix ALMANIA, advocans
Examen Hiſpanis tremendum
Mancipiis, domitæque Romæ:

En en Iuventus Vandala, atrocium
Nobis GOTHORUM ſemen & intereſt,
Interque nativas cohortes
Sydereis micat acer armis

Rex ſanctus, idemque inſuperabilis,
Virtutis ô quas. quas fidei notas
Signavit, Actis inſerendas
Hiſtoriæ ſuperantis ævum?

Mavorte quantus, quantus Apolline
Prævortit annos, quam citò flammeum
Vibravit enſem, quam tenellus
In ſolido recubavit ære?

Præivit almis Cimber adoreis,
Retrorſùm adactus, Quo Patriæ ſalus
Primum duello vindicata
Perpetuos peperit Triumphos,

Queis

Queis ampliati transtulit Imperî
Pomæria (æquus Victor) & hostium
Rejecit ausus insolentes,
Parrhasiæ Domitor Quadrigæ:

Surrexit ingens Moschua copiis,
Russus, Borussus, Carpati & accola
(Gentilis hostis) Suevicæque
Ambiguus Ditionis hæres:

Excepit omnes (horridus) impetus,
Omnes fugavit, Accipiter velut
Aves minores, vulturesque
Exuperans Aquilina virtus:

Nunc Fautor alis Teutonas æreis
(Rivalis ales) protegit, & Fidem
Spondet tenacem, juriumque,
Atque Sacrorum animosus ultor:

Ceu Labe facta (dira lues satis)
Prorupit olim Diluvies furens,
Silvæque tædas unctuosæ
Sustulerat Populator Ignis,

Incendio Arces sustulit hosticas,
Omnesque (inundans) proluit obices
Victor, Palatinæque Suevus,
(Sic) aditum patefecit urbi:

Horrete Gentes! ingruit, ingruit
Fatalis ultor, ritè cohortibus
Stipatus albis, qui per omnes
Nobilis usque cluebit oras

Falx Ferdinandi, mucro Philippicus,
URBANA clades, una Triumviris
Ruina præſens, & ſuperni
Judicii rigidus Satelles:

Quæ jam refixit mœnia, quos Duces
(Geſtis decoros) impete ſuſtulit,
Exercitus & inſolentes
Inſolitis opibus refregit?

Teſtes Odæræ Turris, & inclyta
Jam Tilii probro, æquora Lipſiæ,
Tu inſignis & Lauru ſecunda
Leche, Duciſque obitu interempti:

Tunc primulùm ortu arriſit amabili
Spondens ſerenam Aurora Meridiem,
Squallore ab informi Caputque
Spes nova Paxque micans, Honeſtum

Fideſque priſca, incanaque Veritas
(Coæva mundi Principiis novi)
Tyrannidem inter ſupprimentem,
Luce Oriens reduci, exerebat;

Res noſtra & indè exurgere cœperat,
Vires ADOLPHO conſilium, & ſuum
Præbente Numen: Vos beatos!
Qui Fidei ſubiiſtis alam

(Tutrice ſalvi ſub Lare) Suevicæ;
Tu ſola *Norimberga* vice omnium es
Inſtantiarum, ipſas ad Aras,
Regis, Amicitiæ tenacis,

Volentis

Volentis infesto agmine claudier,
Atque insolentes sponte pati minas
Hostis superbi, dum periclo
Ipse suo redimit Suorum :

Ast igneus non huic vigor, hostium
Circumprementi nube, tulit diù
Constringi, at accitas reposcens
Undique opes rapidæ ut procellæ

Vis major, ingens exilit (impetu
Cum confragoso) flammea ut ingruens
Altè Ruina, ac in patentes
Ejaculat sua signa campos :

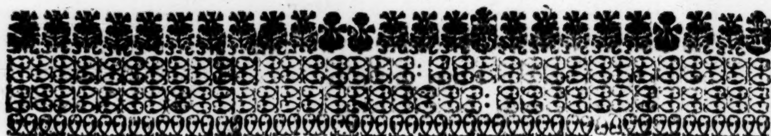
Sic Rursus, ex Arcto, explicuit suas
GUSTAVUS alas, Planitiem & capit
Æquam Duello : At jam recessit
Non sine vallo animosus Hostis,

Clathris nec ultrà fretus atrox Leo,
In tesqua reptat, leniter atterens
Caudam, jugis atque in remotis
Suffugia & latebras requirit :

Cur non fugatos aggere milites
(Cursu valentes) cum Duce prævio
(Haud Marte tutos dudum iniquo)
Nunc vagulos, sed & imparatos

Jam jam auspicato fundimus omine ?
Statis? repenti quin magis impetu
Instatis ? haud signis sub istis
Destituet bona sors merentes.

Gus-

GUSTAVI Discessus & Desiderium.

HEu Corda Fati nescia, Gens tumens
Fastu insolenti! pone Superbiam
(Sorti indecoram) nec Ruinæ,
Teque, Tuumque vove. Minorem

Cum te gerebas Numine, vicerat ;
Id spretum iniquis miscuit integrum,
Plerumque Fastum Cursitorem
Tardigradus Pudor apprehendit.

Hoc Fonte clades, Hinc Anima enthea
(Insons nefasti flagitii, at suæ
Præsaga mortis) glorianti
Victima Teutoniæ recumbit:

Adeste Fortes! subdite dexteras,
Levate pronum: (ah) vulnere corruit
Insigne Corpus, & sonanti
Conus humum terebravit ictu.

Et quo refracti ceditis, inclytum
Saltem (indecori) nec tegitis Ducem?
O magne Gestis *Ferdinande*,
Clarior Opprobiis Adolphi:

Inomi-

Inominatæ conſcia Lutſenæ
Imago veri! fatidicæ O Sagax
Craſis Diei; Quid remiſtas
Solibus, heu totiès, tenebras

Signare dicam Erroris an unico
Et veritatis æquore Copias
Deprælianres, Lumen Umbris
An *Gothicum Auſtriacis* refractum?

Dormitne venis, prorſus an excidit
Innata Virtus? ah redeat novis
Afflatibus ſuffecta Cœlo,
Si precibus Locus irrefractis.

Toto impleatur Buccina Spiritu,
(Flamen Canora) Audite Triarii
Quacunque ſtatis, Principeſque
Militiæ reparate Bellum:

Ceſſatis? en quâ ſtrata jacet ſpei
Columna: vos huc (ne pede proterat
Vis inſolens) conferte vires
(*O Satrapæ*) glomerate turmas;

Iö Triumphe, Numen iö ſuis
Præſens Miniſtris! En vigor influens
Deſcendit altè quo GOTHORUM
Se explicuit redivivus ardor:

Tunc ſors Duelli verſa, recruduit
Vindicta Suevis, & Dolor, ac Pudor
(Probri inſolentes) his adactæ
Cuſpidibus rabidæ Phalanges

Vi

Vi pertinaci (cedere jam Scios)
Hoſtes prementes, Martis adoream,
Regem & reportant ; ſed Cadaver :
Sic placidis Deus aſpra miſcet.

Ad mentium omnem qui ſe habitum applicans
Fit manſuëtis Parma clientibus,
Duris flagellum; at non receptum
In Fœdera deſtituet Popellum

Vindex fidelis, Propoſiti tenax
Veracis, Iræ perpetis abſtinens,
Proclivis in pactum, ſcelus per
Indomitum niſi factus obex :

Hic fomes irarum, hæc populi fuit
Labes vetuſti (quin ſuerit novi)
Utriſque fortunæ procellâ
Suſtulit hoc apicem rapaci :

O Stirps virorum fœdifraga, O Deus
Zelota, O mens decidua, è ſinu
Cœleſti, in artus (heu) caducos
Sontibus & citò rapta terris.

At non inani munere vixeras,
Parvum aut peractum eſt curriculum tibi,
Utcunque pernix, plena geſtis
Magnificis tua vita fluxit :

Nec hinc inerti Funere ceſſeras,
Raptumve præmatura tulit dies,
Utcunque procumbens, jacebas
In mediâ quoque morte victor :

O

O vitâ amœnus, funere amœnior,
Utroque Claris clarior omnibus,
Dos magna Divini favoris,
Deliciæ generisque nostri,

Dilecte præsenti (unice) sæculo,
Mirande seclis (maxime) posteris,
Tibi quid ætas hæc tulitve
Par, veniens feret aut secundum?

Te stans in ipso culmine Celsitas
Humana, puncto à præcipiti means,
Revergit in declive fundum,
Ardua tecum hominum revolvens:

Quid ultrà inanes vivimus, aut die
Tendente in ævum proficimus novâ,
Quid rari (amœnè quo cibentur
Mens oculive) dehinc futurum est?

Stant obsoletis sæcula sordibus
Incocta, eâdem jugitèr orbitâ
Processus & mundi uniformis
Præteritum repetit tenorem.

Te (sancte) Te speravimus Arbitro
Rerum, recusum mox fore sæculum,
Tuoque percussum sub ictu
ARCHAICUM effigiari in aurum:

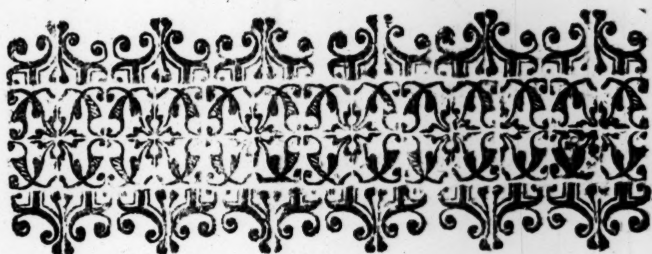
Sed spe redargutâ (heu malè credulâ)
Serenioris Tempora laminæ
Cessere retrò, tecum & unà
Sub rigido jacuêre Ferro:

Ingens

Ingens Ruina! at tanta quis Hercules
Succedat in suscepta Vicarius,
(Virtutis Hæres) quis labores
Experiatur Adolphianos?

Ecquis nefastâ nunc prohibet dape
Avem Imperatricem, aut stabuli gravis
Fimeta purgat, ecquis Orcum
Prægravat, aut humeris caducos

Sustentat Ignes? exoriare jam
Sperate vindex, Auspice qui Deo
Molimen absolvas Adolphi, his
Inferiis recreesque Manes.

Ad BERNARDUM Ducem *Saxo-VVeymarensem*, ut tantis Inceptis (IMPERATOR Vicarius) succenturiari vellet.

Paræneſis.

ADes benignis auſpiciis, diù
Quæſite votis; Te COMITEM advocat
Fortuna victrix, Te DUCEMque
Causæ animet potioris Omen;

Te PATRUM opimus proſequitur Favor,
Te ſupplicantum vota QUIRITIUM,
Te MARTIS obnubens APOLLO
Expediet per Agona ſalvum:

Non Pindari vis, non deerit flagrans
Tyrtæia Pallas, jam te acuet minax
Alcæus, aut Maronis ardor,
Mæonidisve tubæ Celeuſma:

Exurge

Exurge Fœlix! nunc age muneri
Assuesce magno: Te Pietas suum,
Velitque Libertas patronum
Te Themis ægra, jacensque legum

Vis: de supernâ allabere Machinâ
Præsens Levamen, Dius & arbiter
Succurre Germanorum iniquis
Casibus, & tueare raptos:

O Rebus expectatus in ultimis
Secundus auspex, ne tibi credito
Diffide Marti, quamlibet Fæx,
Et meretrix malefida vanum

Dixit Sacramentum; at sibi conscia
Recti Iuventus, at Patriæ Patres
(Verax Senatus) quisquis alto
Fasque fidemque fovet recessu,

Hærebit arcto Fædere, dicet &
En vester (Heros) raptor in Atheos,
Cultûs Sophistas perduelles,
Sacrilegos, homi-patricidas.

Voti tenacem non populus Stygis,
Circum vel atri si Proceres fremant,
Non rore Lernæo tumentes,
Sive cruore Hominum phalanges,

Non Syderum Vis, Libraque Scorpio
Permista (blandùm) non (violentior
Fati Minister) Imperator
Hesperiæ metuendus oræ

Aveller

Avellet unquam milite de tuó,
Signis videbit meve ſub Hoſticis
Contra merentem; ſic ſupremo
Arbitrio, volitumque noſtro:

O Bellicæ cui ceſſit Apex Rei,
Salusque charæ credita Patriæ,
Quem culmen provexêre in altum
Certa fides ſuperanſque virtus;

Laborioſis Dexter honoribus
Incumbe Præſes, muneris aleam
Periculoſi ſorte amicâ,
Conſilio & moderare recto:

Solenne percrebreſcat Acroama
Uſque excitatis auribus inſonans
Vide IMPERATOR *ne quid atræ*
Publica Res capiat Ruinæ.

Curis fatiget ſollicitum piis
Squalor Parentis, Vinclaque libero
Injecta Collo: ſolve nexus
Sacrilegos, gravibusque preſſam

Laxa Catenis; erige Cernuos
Uultus, petuſtas compede ferreâ
Suras, & indignis notatum
Stigmatibus latus expeditus

Dimitte Vindex, Loraque perfidæ
Innecte Genti, nec citiùs furor
Ingens reſidat quam pudendas,
Compuleris ſubiiſſe Furcas:

C Hærentem

Hærentem ocellis Morphea summove,
Bellique adurgens (pervigil) exitum
Ad Arma conclames, ad Arma,
Nec domitor domitusve cesses,

Marcellus ut trux, Cæsar & impiger:
Hâc emicantis compita gloriæ
Cum Sole procedent Eoo
(SAXONIDES) in aprica Famæ,

Vivaxque Leuctræ cedet Honos tuo,
Et Mantinææ Partus Adoreæ;
His (vivus) Actis elabores
Ipse tuis superesse fatis;

Heroico sic consule Nomini,
En ipse cæptis desuper annuens
GUSTAVUS, integros honores,
Suique prius tibi spondet Omen:

Sectare *Adolphum*, (Dux bone) prævium,
Te nos sequemur; ex Aliis tuam
Desume Fortunam, ast in isto
Cerne piæ Paradigma Causæ,

Huc tendat Arcus; sit Pietas Scopus,
Sagitta Bellum; *hoc*, *hanc* velis assequi,
Dature mox Natos in hostes
Missilia, igniferumque Plumbum;

Germaniam armis interea *tuam*
(Columna) fulci. Pax ubi Patriæ
Asserta (GUSTAVI sublevator)
Romaniam, Thraciamque sternes.

Illis ergo raptis (nudus) honoribus,
Et decidenti a vertice Laureâ
Persona, cultum exutus ingens
Per vacuam fugit umbra Scænam?

Quo quo Triumphi, Solis & æmula
Lux, quo vigentis vivida Brachii
Virtusque, roborque, & gerendo
Cura sagax, Animusque Bello,

Victoriarum & perpetuus tenor,
Lætique clangens Echo Celeusmatis,
Tristesque Captivi, vagæque
Quonam abiit breve Schema pompæ?

Indigna clades! occidit, occidit:
Silesce Rumor (si pudor) hostibus
Nec erubescendi innotescat
Dedecus opprobriumque casûs:

Sin propalandus, Dic age (Veritas)
Sublimis, acer, candidus, integer,
Rex suavitatum; Assertor æqui,
Principum Apex, sine fraude virtus,

Athleta Christi, Christiadum (heu brevis)
Spes, Septicollis Prostibuli Tremor,
Cælestis ardor terrâ inerti
Procubuit sine mente truncus:

Eheu fugacis Gloria sæculi
Diffluxit omnis: dedecus in vetus
It Ordo nascens, Luxque Rerum,
Sarcophagoque abolentur uno

(Gustave) Mundi (in Te) migrat integri
Contracta Imago: Quid Reliqui foret
Cum cedis, heu Sydus caducum in
Primigenas Atomos relapsum:

I Cassa Lampas, I Decor aride,
Illustre quicquid, quicquid amabile est
Gustavus Augustum omne secum,
Atque suave, tulit Suevus.

Cum Vasto Inani jam solidi est Nihil
In transitu umbras desine persequi,
Tantum Optiorum *veritatem*
In Patriâ invenies (Viator)

Sed cur serenti defluus alveo
Volvor supinus in mare Balthicum?
Desiste (Clio) nave inermi
Vorticibus dare te, & Procellis:

Te provocat, te Dulce periculum,
Discriminosæ Merxque peritiæ
(Lyrane) dextrè ut grande munus
Callidus expedias Magister,

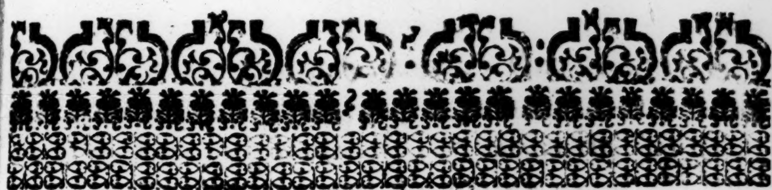
Mihi at *volenti* vis Animis minor
Obsistit, aggressu invalido monens,
Actam occupem, quassam sonanti
Et sale nunc recreem Carinam.

FINIS.

IN
INSIGNEM OBITUM
PATRICII CARI
Epicedium.

———Non ego te meis
Chartis inornatum sileri,
Totve tuos patiar Decores

Impunè (CARE) carpere lividas
Obliviones; Pectus erat tibi
Rerumque prudens, & secundis
Temporibus, dubiisque rectum.

Illustri ac erudito Viro, *THOMÆ HATCHERO* Armigero, Honorabilis Curiæ Parliamenti Membro Dignissimo, & pro rebus Provinciarum Borealium Delegato, S. P. D.

E*X Genii tui jam olim habito sensu, plus quàm conjecturâ assequi mihi visus sum* (Vir Ornatissime) *te Mortuorum consuetudine libenter frui; Quod ut hujus Dedicationis ansam mihi præbuit, ità Iudicii tui Gravitas, &* Occupationum Publicarum *moles tibi incumbentium, scrupulum mihi injecerunt, ne & operæ meæ, & tui Temporis, intempestivo hoc officio, jacturam facerem; sed hæsitantiam omnem expulit experta tua* Humanitas, *& amicæ interpellationis, (ut ut importunæ) patiens Animus, meque quo minùs à Proposito discederem penitùs persuasit. Quocirca Hoc* Iconographon *& meæ ergà te observantiæ Indicem, & tui ergà defunctum Desiderii Fomitem præ oculis tuis stiti conspectandum. Multis* Illud *certè quidem anterioribus Annis levidensi*

densi Minervâ inchoatum, & non ita pridem (repetente sæpiuscule Tabulam manu effigiatoriâ) prout tulit Artis inopia, absolutum: Temporibus profectò sub utramque molitionem difficilibus, & periculi plenis, in quibus ut Patricii nostri spiritus in compluribus (suæ præsertim Classis, & sodalitii Aristarchis) revivisceret, peroptandum foret. Quod si Colores hi mei & Graphium Pictorium stupida Lethæi laticis aspergine non circumfluerent, jam diu defuncti hujus Æternitate dignam memoriam in lucem produxissem, & experimentum fecissem, an gratiarum ipsius efficacissima Suada, (per quam mortuus adhuc loquitur) Superstites Indigenas in imitationem Sui raperet. Erat enim in illo viro fœlicissima Animi Crasis qua Res difficulter sociabiles miscuit, Prudentiam & Simplicitatem; quibus Adminiculis vitæ suæ rationes & acerrimè delegit, & syncerè ac veraciter præstitit, Suscepti sui nec versipellis Desertor, nec Prævaricator perfidus; deterrimum (testor Fidem) Perfidiæ genus, utpote quod (prætextu) receptam in Tutelam Veritatem mentito Patrocinio prodat, & sub Innocentiæ involucris in ipsius perniciem (simulatione omni modo detestabili) insidietur.

Facessant (utinam) ex Bonorum consortio Hi plus quam aureæ synceritatis subærati Artifices, isti (inquam) non VIRI sed Personæ, non veri Integritatis Actores, sed concinni speciosæ Fraudis, confectores, & subdolarum suarum mercium institores preciosi;

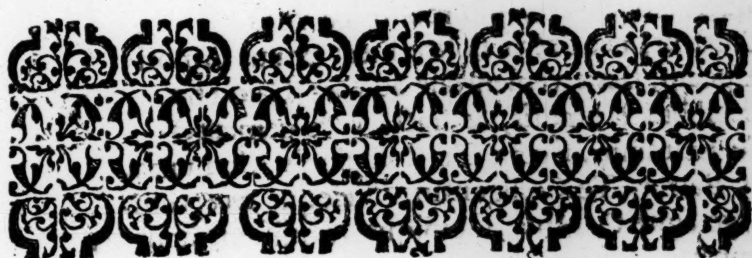
ciosi ; *Scænæ apti nati, non* communi Utilitati. *His ego* Picturis Cari *nostri* Ἀνδριάντα, *non tanquam Apellis* Venerem , *aut Protegenis* Jalysum *Artis Mangoniis Venditatum*, *sed genuinis*(ὡς ἐν τύπῳ)Archetypi *lineamentis insignem, & venerandum opponere decrevi, & velut Mercuriales illæ statuæ (ambiguorum Tramitum certi designatores)* Digito *monstrare, Edicereque* Hic est : *Nec enim mihimet celebritatem, sed* isti (*utpote Publicæ conformationis Exemplari*) *ambio. Quod ad Me attinet, cupiens potiùs sub* Anonymi *Patrocinio delitescere, quam per malignum sinistræ famæ lumen notabilis fieri, ne fortè dum non tam* Viri *quam* Virtutis *istius Effigies Dignationem apud Posteros merebitur, mihi intereà imperito Artifici, præter temerè suscepti & malè præstiti operis ignominiam, nihil prorsus mercedis perveniat, sin autem (quod haud facile speraverim) per Hanc meam subsecivam Diatriben aliquantulum Emolumenti in Publicum emânasse intellexero, non obstabit Nominis mei subductio, quo minùs* Conscientia *serio sibi gratuletur, quod* Alieno *saltem subsidio* Reipublicæ *profuerim, Cui, ne proprio Ministerio utilis essem, Scævus utique mecum coortus Genius fataliter obstitit. Recipias præterea(si placet) in sinum benevolum &* Aliud,---- *Non hos quæsitum* Munus *in usus, Quippe Nuptiis, non Funeribus destinatum, nisi quod* Illud Deus *(subjacentium consiliorum supremus Arbiter) in dissimilem intentioni*

Even-

Eventum contulisset, & Res Capitibus *suis vel maximè dissitas* (Thalamos *dico* & Tumulos) Caudis (*hoc est* Exitibus) *colligasset, tanquam Syrenem illam Poeticam.--Quæ mulier formosa supernè,- Desinit in Piscem. Ne omninò rerum specie blandientium(sed instabilium, vel etiam in contraria exeuntium)* ἰδυλλόπητι *innitamur, sed bona certa & permanentia consectemur, & in illorum possessionem plenius quotidiè nos immittamus. Quod si mihi fideliter præstare divinitus obtigerit, nec sanè immaturũ* Filii *mei* Funus, Æternum *illius* Epithalamium *maturasse, nec* Bravii *ejusdem Desiderium me, in Funeris proprii, necessarii præcursoris amplexum, impulisse unquam pœnituerit. Interea (pro Gratiæ indultæ modulo) contendam, Apostoli illud* Viaticum (*tanquam* αὐταρκείας *nostræ promicondum*) *per omnia vitæ tædia & molestias circumgestare,* 1 Cor 7. 29, 30, 31.

Quæ Vox me in Demigrationis procinctũ conjiciens, impetum simul indidit, aliquam Necessitudinis, *quæ mihi* Tecum *intercedebat, Notam, & Charactere Huic quasi* Metallo *incidere, nec non, dum in scribendis Aliorum Epitaphiis versatus fuerim, & meum obiter eâdem operâ exequi.*

Amicus tuus Amore & Affinitate
Conjunctissimus, *R. H.*

IN INSIGNEM OBITUM PATRICII CARI Epicedium.

ERgo jaces gelidus cinis, atque exangue Cadaver
(Optime) teque Necis tenor illachrymabilis ambit,
Ergo jaces? Tumuloque tuo, & ſolennibus iſtis
Inſultabit atro Fatum pede; nec tibi quiſquam
Præmia virtutum, & meritos perſolvet Honores?
An forſan tua Rura ſilent quod de Grege nemo
Egregias Laudes, claræque inſignia Famæ,
Aut ſperare queat Decus æquiperare canendo?
Credo equidem; ingenti ſuccumbunt pondere vires
Exiguæ, tenuique arctari Facta recuſant
Eloquio, grandi vix exæquanda *Cothurno*:
Sed tamen ut tantæ tenebroſa Oblivia Luci
Impunè officiant, mihi nec, neque Numini amicum eſt;
Et *Ratio*, & *Pietas*, & *Fœdera juncta* reclamant:

Ergo

Ergo mihi imparibus liceat Conatibus amplam
Materiam verſare, pio molimine vires
Creſcent, nec deerit noſtro Deus æquus Amori
Aſpirans, ſacræ venientque ad vota Camœnæ
Flebilibus Numeris, & fractâ voce gementes
Te Eximium, ſanctæ Te Relligionis Alumnum,
Et Patriæ, Te Cœligenam, Cœloque receptum.
Ergo agite O Muſæ, Geniique & quiſquis honeſtis
Impetus, inſtinctuſque viges in mentibus Ardor,
Noſtrum implete ſinum, ſtudiis reviveſcite, & illis
Quæ Gemina inſeruit geminatis Hoſpita curis
Regia Muſarum Domus, & puerilis Aqudæon.

Sed quis perpetuos altè deducat Honores
(Grande opus, & meruit Rubris quod vivere Faſtis,
Atque vetuſtatis tueatur Pagina victrix ?)
Nobis non ea vis : ſequimur Compendia Rerum,
Annaleſque tuos ſtricto compingimus ore.

O decus, O veræ ſpirans Pietatis Imago,
Præteriti Tutela ingens, venientis & ævi
Exemplar, Morum perfecta & Legis Amuſſis,
Pravorum rigidus maſtix, Columenque Bonorum,
Juſtitiæque ſagax Scrutator, & Arbiter æquus ;
Ut memorem mentis divina chariſmata, vel quo
Ordiar, aut laudes poſſim compeſcere puncto ?
Anne leves annos ſtadia & puerilia primis
Unguiculis decurſa tibi, referamque tenello
Ingenio infuſas Dotes, & Semina læto
Vivida ſucceſſu ſurgentia ? Sed mihi nec Mens,
Cognitiove ævi primas percurrere partes:
Quin gravis Uranie, paulò majora ſonamus ?

Indolis

Indolis eximiæ ſpecimen mittamus, & umbram;
Pangere fert Animus quid jam maturior ætas
Vexit, ubi ſpaciis cœpit pubeſcere flexis,
Et fallacis iter dubium calcare juventæ,
Quâ regnant ætate Doli, quâ devius Error
Insidias ſtruit, & miſeros deflectit Ephœbos
Mobilis atque Animus vergens in prava, ſuique
Cœcus Amor, vacuum caput & fiducia tollens:
Vanæ finguntur ſpecies, falſiſque libido
Ludit imaginibus, facit & diſtare propinquis
Limitibus fas atque neſas: has provida cavit
Mens tua præſtigias, prenſiſque Erroribus iſtis
Vera tibi rectum monſtravit regula callem;
Luce tibi mentem Deus ipſe afflavit, & acri
Judicio, quo ſubſidio palantia vitas
Et ſtudia, & mores, animumque, & facta ſupernum
Condis ad Archetypum Numenque in pectore geſtas:
Inde ſerena quies animi, menſque alma decoris
Inſpectrix teſtiſque ſui, populare recuſans
Arbitrium, ſibi læta placens, Cœleſtia pernix
Obſequiis pronis mandata capeſcere, nec ſe
Imperiis hominum tradens, placitiſque tremendis;
Non Artes hanc flexanimæ, non Gratia Regum,
Aut rigidæ fregere minæ; per utramque cohortem
Explicuit ſua ſigna, & vultu conſtitit uno:
Quippe Vices, Poſituſque Rotæ verſatilis omnes
Temp erat æquanimis (mortem contempſerat olim)
Nec vitæ à trepidâ Rationes Sorte petivit,
Sed cunctas uni dedit inſervire Magiſtræ,
Virtutis pugil indomitus, rigiduſque ſatelles;
Cæterà, deliciæ, peramœna hominumque voluptas
Naſcenti influxit triplex cui Gratia, & orto

Elicuit

Elicuit Genium, mixtâ Gravitate suävem:
Mens sacra interiùs, Vis & Divina resedit
Sedatos retinens tranquillâ in Pace recessus.

Rarus sermo illi, sed nec stupidive Silentî
Intempesta Quies residive in pectore Torpor;
Effari libuit nam cum sua sensa, venusti
Sermonis tum partus Honos, nec Gloriæ inanis
Litigiosus Amor Buccas inflavit ineptas;
Pervigil at Custos, lenis sapientia, Linguæ
Semper in Excubiis stans, per Dentalia septa
E statione suâ, cum jusserat, ubere venâ
Emanans, Vim pellectis impressit amænam.

Strenua vis Animi, juvenili in Pectore velox
Canities quoque mentis erat, Præsagus & ævi
Præcipitis, cupiensque omnes effundere habenas
Curriculo, & rapidam cursu prævortere metam,
Grandia, in angusto, sibi destinat; indolis almæ
Tum vigor, afflatique sinus, & mens sibi Recti
Conscia, fervebat properata incœpta, veterni
Impatiens, operique instans, plausuque secundo
Prævolitans annos, operâ breve perficit ævum
Artifici, raptisque Animam virtutibus implet.

Judicii sincera acies, subtile & Acumen;
Non illi Errores nitidos, prætentaque pulchris
Fraudibus, & vero simili Mendacia fuco
Vafritie temerè *Planus* obtrusisset acutâ,
Offusum aut poterat menti subducere Rectum;
Ad certam sed enim revocans vaga dogmata libram,
Examen verax animi, secrevit *Honestum*

Turpibus,

Turpibus, atque Boni contemplans ora decori,
Affinemque adhibens Genium, mirantia fixit
Lumina, & immensos ictus concepit Amores;
Jamque *unâ* virtute calet, jam militat *uni*
Intrepidus, dubiasque suo discrimine partes
Sublevat, haud vitam dubitans impendere Vero.

Tum (veluti conviva satur) jam sufficit (inquit)
Præscriptos (Excelse) Dies, stadiumque peregi
Quod dederas, secedo lubens, & *Lampada trado*
Post-genitis, Animamque tibi, nec inutile Funus,
Aut præmaturos cineres dormire sepulchro,
Atque Tubæ gratum jubeo expectare Celeusma.

Sic Divina adeo terrenis libera vinclis
Sponte Anima emigrat, peregrino in limite longas
Exilii pertæsa moras, Commerciaque arcens
Perfidiosi Orbis, fœdo & maculosa Reatu
(Nec versura cutim, aut veterem positura Colorem)
Agmina, præfractam celeri fugit alite Gentem;
Nempè infœlices toties experta labores,
Et vim Torrenti oppositam, conatibus impar,
Fessa malis, sed plena spei, & sua gaudia captans,
Cessit & occubitu requiem quæsivit amœnam;
Atque immorigeras linquens jam transfuga Terras,
Subtrahit è medio sese, nec comminùs ultrà
Litigat indomitis, sed queîs virtute *superstes*
Præsenti haud placuit, defunctus provocat almo
Eminùs exemplo, atque Odio Invidiâque remotus
Acriùs invehitur Sonti (jam mortuus) Orbi,
In *pravum* facilem, invictâ Virtuteque, turbam
Exprobrat, morum libertatisque Magister

Strenuus

Strenuus, ingenuique (olim) Defensor *Honesti*,
Nunc jacet; extinctusque exilibus additur umbris,
Atque novus cassis succedens finibus hospes,
Assiduò ad tacitas tumuli brevis accubat Oras,
Turbarum strepitus, exosaque jurgia linquens,
Emeritus, pactâque *rudem* sibi morte reponens.

At non ærumnis dignissima Præmia tantis
Distituêre pium, viri neque cedere letho
Contigit, aut Nemesi jacet indotatus iniquâ.
Ipsa, *Sui* Integritas, genuina atque optima merces,
Nominis & secura meat, sibi Laudis ab alta
Materiem virtute petens, solidéque reluxit
Fulgoris Fons ipse sui, quem fomite certo
Intima vena aluit, nec se quæsivit in ore,
Ingenioque hominum instabili; Mens causa decoris,
Mens eadem Mensura fuit, sed & Illa Brabeuten
Agnovit submissa Deum; Sic nobilis exît
Ambitione carens Animus, Famæque repulsor
Omne tulit Punctum; nec quos Deus auxit honores,
Comminuent Homines, secli Livorque maligni.

O Fax indignis modo spreta abjectaque Terris,
Nunc Cœli excipientis Amor! Ergo ibis in ignes
Phosphore, nec nitidos ultrà tua Patria vultus
Exemplique jubar, vitæ & Documenta serenæ
Agnoscet, claros omnique Charismate mores?
Hæccine (decursu seclorum digna Perenni)
Abstulit Hora rapax inopino & Funere mersit,
Et te nulla tuæ poterat Dos inclyta mentis
Sarcophago prohibere truci, Fatique ruentis
Saltem avidum tardare gradum, ne Insignia condat

Tanta

Tanta repentinis nox intempesta Tenebris,
Et ferrugineus Lethi Sopor! ite propinqui
(Squalida gens) vacuos nequicquam arcessite luctus
Lugubresque sonos, & murmur triste cientes,
Morte triumphatam virtutem plangite, nullis
Parcentem & Parcam meritis precibusve reflexam
Omnimodas miscere neces; sed quo gravis æstus
Abripiensque Dolor? tumidi subsidite Luctus,
Effrænique animæ motus, Pietate Vagantes,
Et Ratione simul; Ritu Te flere profano
Nec tua certa salus finit, aut spes vivida nostri:
Siquis mortiferas (vivens) exercuit Artes,
Nec male susceptis resipiscens cesserit ausis
(Deponens immane odium, & sua Tela Tonantis,
Opposita) infestos obitus, manesque tremendos
Horreat Is moriens, confusis Funus & expes
Usque dolore mero deflendum linquat amicis;
Te lugere Nefas, quià nobis quamlibet ingens
Attulerit Damnum, Tibimet tamen exitus ipsi
Opportunus erat,(Stadii Finitor anheli,
Præmii anhelati Oeconomus) stetit ergo tenaces
Illicò perrupisse moras, saltuque Sepulchri
Arctam transiliisse scrobem, & quodcunque caduci est,
Funereâ posuisse pyrâ, quò purior æthram
Spiritus agnatam plaudentibus ocyùs alis
Tranet, & optati pateat nova Copia Cæli.

Hoc grave propositum est, hæc mens; *sic, sic* juvat almæ
Naturæ cessisse, in vitâ & quicquid acerbi est
Morte semel finîsse brevi, fructusque perennis
Maturasse spei; Fœlix! tibi vertitur ævi
Scæna fugax, segnes tibi deserit impiger Umbras

D. Hesperus,

Hesperus, atque hilari vicinas Lampade tædas
Indicat, effuso virgâque subinnuit aureâ,
Præsignitque viam Radiis, monstratque vieto
Juge *Refrigerium*, æternamque in sæcula pacem.
Tu (divine) flagrans mercedis Imagine tantæ,
Ingentique ictus stimulo, jam certus amœni
Accubitûs, stabilisque Throni, licet (optime) dulci
Indulgens desiderio, cupidasque fovendo
Spes acuens: at at imperitans tibi, conscia differs
Præmia longanimis, subit & quà apprimè decorus
Conspicuusque queas populari cedere Fato,
Discessuque Tuis toti & benedicere Genti.

Namque humilis quanquam es, nec inanis percitus œstro
Gloriolæ, Famæ statuens tamen Ipse cavere
Omnipotens scænæ jussit servire celebri
Migrantem, afflatoque almum aspiravit Honorem,
Virtutisque suæ specimen Te exponere clarum
Complacuit, sæclis Pharon & extare futuris,
Et populo elatum venienti obvertere Lumen.

Dic mihi sacra cohors, musæ recitate supernæ,
Tuque (serena Parens) doctas enixa Sorores
Mnemosyne, quæ finem ævi molita sub ipsum est
Enthea mens; age gesta viri memoranda fluenti,
Immemorique Animo revoca, sensusque tenaces
Nunc adhibe mihi Diva precor, nec Imaginis almæ
(Quam modo conspicuam divinus prætulit Heros)
Dispereant cassæ species mentemque caducam
Destituant, cupidam longævæ impressa Tabellæ
Proferre ad seros spectacula digna Nepotes.
Haud equidem hoc opis est nostræ, tamen auspice summo
Parvulus

Parvulus aggrediar, vos Magnæ advortite Mentes,
Exemplarque recens Icononibus addite priſcis.

Ventum erat ad metas Naturæ; ævique ruentis
Nunc præceps calcabat iter, minimuſque ſolutæ
Jam jam animæ eviguit macilento in corpore fomes,
Cum lutei à damnis oneris cœleſtis Imago
Incrementa trahens, atque his jam facta Ruinis
Liberior, juriſque ſui, ſe expandit, & ipſum
Lumine jam propiore Deum *Speciesque* beatas
Contemplans, & Deliciis ſaturata ſupernis,
Hæret opes diffiſa ſuas, tacitoque retentat
Gaudia preſſa ſinu, quæ poſtquam examine fido
Jam rata repperiit, (ſedato cauta rependens
Omnia judicio) ſolito tum auguſtior ore,
Vividiorque, almo incolumi gravitate ſereno
Elucens, gravido geſtit de pectore venam
Eructaſſe ſacram, hauſta & myſteria doctus
Prompſiſſe interpres, atque evulgaſſe propinquis
Spectatiſque viris (mirâ dulcedine captis)
Mellitoſque ſonos (quali ſerotinus Imber
Expectatur hiatu) avidâ ſitientibus aure.

Quis mihi *Barbariem* (mendoſi dedecus oris)
Arceat & labes ſermonis, atroſque repurgans
Arte Solœciſmos inamœnæ Opprobria Muſæ
Summoveat, viruſque Styli deſpumet Apollo,
Detque habiles Animos, Linguamque illuſtria tanti
Quæ recolat monumenta viri; quæ digna relatu
Eloquia, & vocis ſuadam deſcribat amœnam,
Divinique leporis opes? Quos impete ſacrâ
Cœlitus inſtinctos (moribundo vividus ore

Oratot) ſenſus effudit, & ardua rerum
Argumenta, rudi minimè temeranda Minervâ:
Cedimus ergo (inopes venæ) at lectiſſima (Amici)
Vos capita, ægroto quos ſors, pia ſive voluntas,
Seu Deus admovit (Tuque O qui major ab annis
Surgis, Sancte Senex, ſacris præfecte Supernis,
Qui præclaræ animæ jam vitæ extrema trahenti
Integrè intereas) vos fidi accedite Teſtes
Et (meminiſtis enim egregii & memorare poteſtis)
Dicite Cygnæos obitus, mox *Se*que ſupremos
Excluſuræ animæ partus; quas pectore curas
Immerſas vigili verbis effudit amicis
Gente ſuper patriâ, quod vitâ exercuit ipſâ
Morte fovens ſtudium, *Fauſta* atque *Decora* precatus,
Et *Pacem* pulchrâ cum *Libertate* vigentem.

Magnò equidem illius valuit *Respublica* cenſu,
Res privata parum; ſiquid grave devius Error
Aut pravi manifeſtus Amor, prætentave velo
Vafrities mores integri Principis æquos
Pelliciens in operta doli, commiſit in almæ
Dedecus aut damnum patriæ; propiore medullis
Id ſenſu generoſum animum percuſſit, iniqui
Indignive aliquid quàm ſi quis cuderat author
In ſe Fortunaſque ſuas: heù qualia fixit
Vulnera, quos fibris gemitus expreſſit amaris
Infœlix Rerum ſeries, Cameriſque ſub unis
Diſcordes in vota animi; Fortunaque Regni
Omine procedens lævo? ſed nec tamen ulla
Detrimenta ſui propria aut diſpendia queſta eſt
Muteſcens Anima & toto mitiſſima mundo:
Rimatrix Tu rerum Acies, fideique probatæ

Circumfuſa

Circumfusa cohors, testes cordisque quieti,
Demissique habitûs, linguæ innocuique tenoris,
Principibus quam illæsa Fides, subjecta voluntas.

Hæc Rebus super ambiguis, Civilis & æstu
Imperii effatus, flexo dilabitur ore,
Affinique effert majores impete curas
Zelotypus, subit Electæ certantis Imago,
Et grave discrimen recolit, Faciesque laborum
Multiplices, pugnæque modos; Externa recursant
Vulnera, & in propriis plusquam Civilia castris
Bella, animique truces intra Pomæria nati.
Adstupet attonitus Monstris, miserandaque *Sponsæ*
Fata gemit, tristesque vices, & discolor hostis
Ingenium, crudi qui nuc Mavortis apertâ
Grassatur Virtute (ferox) nunc perfidus astus
Consuit, illecebrasque odiis, & Pace Duellum
Subdolus immiscet, dulcesque (*Sinonia* tentans
Aucupia) ambages canit, & tectoria dirâ
Fraude simultati prætendens (Igne favillis
Supposito) Sanctæ Bustum fatale *Sioni*
Comparat, & laqueum Reginæ innectit Amatæ.

Hos simul obtutu defixo mentis inhærens
Viderat aggressus, primis (incautior) æstûs
Motibus abreptus, densi fomenta Doloris
Compulit, & teneris spinas increscere fibris
Sensit acutus Amor. Quas sustulit Ille querelas,
Quos gemitus, precibusque efflet lamenta remistis
Tristitiæ *Argumenta Pia*, luctûsque reposti
Indicia? & mentem venerandâ in virgine fixus,
Altiùs ingemuit, nec mollia pertulit ingens

Lenimenta dolor (tetricas effusus in Iras,
Indignansque Nefas) donec (revigente vicissim
Numinis auxilio) sensim deferbuit asper
Spiritus, emotæque animæ tranquillior altè
Tempestas rediens perculsos turbine sensus
Restituit: Quibus auspiciis sacra-sancta (potenter)
Vestibula ingressus, crudos mitescere Luctus
Edocuit, tenebrisque animo mæroris opaci
Luce novâ pulsis, Fortunæ Numina cassæ
Summovit mundi Imperiis, & cœlitùs urnam
Quæsitor movet allapsam, foliisque verendis
Fatidico relegens descriptas carmine sortes,
Tum demum non Fortunæ Res impete ferri,
Motibus impellive vagis, temereque vicissim
Nocte sub immensâ laxis concurrere frænis;
Supremi sed Consilio & Bonitate reductas
Agnoscens Rectoris agi, jam lenior acres
Sedavit curas Animus, certusque Futuri
Gestiit, effugium captavit & omine Læto.

Jamque peregrinæ Telluris linquere turbas
Æquius, & patrium allabi mens enthea Cœlum
Velle videbatur, propriasque prehendere Laurus;
Nec jam Terra sapit, nec jam mortalia cordi:
Deperit heu Dulcem tamen *ipsâ* in morte Sionem;
Nec Fax immortalis obit, fraterna recursant
Damna, Vicesque iterùm, trepidataque Fata revolvens
Pectore sollicito, jam vota incæpta retractat,
Jam labat ancipiti studio, & simul optat *Amatis*
Cuncta pati, & sociâ superesse in tædia sorte
Altus amor; Quonam hos valeat sedare tumultus
Consilio alternans Animæ & divisa voluntas?

Exuat

Exuat affectus teneros gravis anxia curæ
Semina, quî poterit? mediis hæsere medullis;
Incubet expansis studiis? imbellia sentit,
Nec sibi fidit Amor; quid agat? prece fretus inermi
Rem peragit, validum in partes asciscere Numen
Supplice jam virtute parat, sic Ardua Fatum
Mens subigens, solidæ tanto stetit obside pacis.

Qualitèr Hebrææ Decus, & spes maxima gentis
Jessiades (cum jam vates Diadema fidelis
Regale & spondebat ebur) Promissa libenter
Arripuit, facilè tantoque Authore quievit
Prima Fides, steterat sortis dum mitior æquæ
Temperies; refluo sed postquam exercitus æstu
Fatorum inversam Seriem, diramque Tyranni
Sævitiemque, astumque, recedentesque suorum
Sensit amicitias (tanto in Discrimine Rerum)
Hæserat inclinata Fides, sibi visa nimisque
Credula, mendacem propè (præfestina) Prophetam
Arguerat: sed Pollicitis incocta supernis,
Iamque assueta jugo, seclusis sensibus, ipsum
Consulit ægra Deum, documentaque Temporis acti
Præteritosque annos recolens, hærentiaque ipsis
Eventa Oraclis: velo se excussit aperto,
Præsentem agnoscensque Deum, nutuque supremo
Tempora, dispositasque vices, certo ordine totam &
Rem peragi, veneratus opus, divinaque passim
Indicia, hâc trepidos animi compescuit æstus.
Haud secus erupit nostras è nubibus Heros,
Fretus ope assimili, sensusque excussit opacos
Experrecta Fides Precibus, Mentisque retectæ
Subsidio (Rebus vero nunc lumine visis)

 Tum

Tum penitùs fatale malum, atque incommoda Dio
Invecta Arbitrio rescivit, & Auspice magno
Certari, fessæque stato fore tempore Sponsæ
Dulce refrigerium certasque per Ardua Lauros:
Jamque novam è speculâ, mutato Dramate, Scænam
Prospiciens, animo exultans, alacerque vel ipsâ
Morte revixit ovans, atque aurea Fata salutans
Eminùs, in tantos cuperet superesse Triumphos,
Numinis obstaret nisi *Re testata* voluntas,
Et Pax plena sui; votis volat ergo citatis
In Desideria augusta, immensosque superni
Conjugis, æquatis studiis, suspirat Amores.

Tunc Animis Pax alta fuit, cessavit & æstus
Ille voluntatis trepidæ, ruit (agmine pleno)
Alveus Arbitrii unanimis, *suaque* amne secundo
Vis victrix momenta premens, *Aliena* remisit
Consiliis ducenda Dei: Jam assuescere puris
Mentibus unus Amor stimulans, in sedibus altis
Totus erat, cupideque suos quæsiverat Ortus.
Quæ tunc Telluris fastidia, qualia Cœli
Vota, paresque animis facundâ à voce loquelæ
Defluxere, *Aliquis* ceu vellet ab æthere *Divus*
Exertâ Cervice loqui? Stetit Orbis in orâ
Ambigui Divina Anima, & *medioxuma* utrique
Interjecta acies (jam nunc Caligine sensûs
Exule) discernit variantia Schemata Rerum
Acriter, & Linguâ tacitos interprete motus
Promens, haud ignota aliis (*neque nota potentèr*)
Argumenta novis stimulis super incutit author,
Edoctique docent experta Oracula Renes:
Scilicet allibuit morienti edicere verum,

Quæ

Quæ ſimplex Natura adeò, quæ ſubdola Rerum
Forma, quis eſt Genius, quàm diſcolor (*albus & ater*)
Fortuiti occcurſûs, quàm ſe citus Impetus aufert
Fluxi apicis, quam ſors divini firma Favoris,
Quale Necis lucrum damnoſæ quæ mala vitæ,
Indicat inſtinćto vates *authenticus* ore ;
Sed quorſùm Decora alta viri, atque Inſignia coner
Dićta Sigillatim curis proſerre minutis ?

Omnia quæ priſcus vitâ cedente *Jacobus*
(Conceſſu conſanguineo Soboliſque Coronâ
Undique ſtipatus) tremulo jam languidus ore,
(Sed vegetâ virtute ſenex) *Apothegmata* fudit
Aurea, & in ſeros voluit ſtillare Nepotes,
Ille canit, feſſuſque ſupremos integrat Antes
Cantibus immoriens (ut in odas guttura ſolvens
Friget olor) cœlo requiemque petivit amænam.
Innuit aſſenſum Deus : & jam pronuba Signum
Fax dedit, atque Sinus Radiorum inclaruit aućtu,
Sponſique acceſſum luculenter adindicat almæ
Tempeſtatis Honos : Jacuit ſurdo immemor ille
Deliquio, Lethumque profeſſus, ferrea fixit
Lumina, nec refluos dederant ſpiracula flatus,
Vitave mobilibus ſaliebat prodita venis.

Conclamatum abeunti Animæ eſt, votiſque meantem
Proſequimur, viſuſque adeò deluſit hiantes,
Perſuaſitque animos tam vivida mortis Imago :
Cedimus Excelſi imperiis, & debita funćto
Munera molimur, Lamentaque mixta ſupremis
Addimus officiis : Gemitus exaudiit iſtos
Eviguitque redux excuſsis Spiritus Umbris,

Et

Et lenè evigilans (quali placidissimus olim
Aspectu enituit) consueto augustius usu,
Majorique animo; submissâ at voce susurrat,
Quò lamenta mei? importuno absistite fletu;
Non equidem hoc merui; Tardi jam penè tenaces
Corporis evasisse moras, mediumque reclivis
Exhausisse viæ supera ad convexa videbar,
Et Faciem strinxisse Dei: quin parcite (Amici)
Parcitè jam Lachrymis; non hac in Fœdera veni;
Prævolo, longaminis ne spes modo desere fessum.

Scilicet est aliquid fædas posuisse lituras
Naturæ, vitæque, sacroque exercita cultu
Nil concîsse sibi, volitæ admisisseve culpæ
Pectora, & assiduo Licitis assuescier usu,
En operæ precium tantis sudoribus ingens,
Perruptas Acherontis opes, Patefactaque Cœli
Limina, & æterni præcepta stipendia mundi:
Et dubitamus adhuc Pietati impendere curas?

Magne Pugil! quî te Genio ascitoque vigore
Pollentem ingratâ laudem malè sedulus arte?
Attamen (ô vires meritis egresse minutas)
Accipe quod Pietas, quod vis ipsissima veri
Suggerit Elogium; *Insignes & morte decoros*
Vidimus (O cives) aliquos, percepimus aure
Complures avidâ: Qualem Te agnovimus ore,
Et sermone (Decus) prorsus non novimus ullum,
Vix almi Rumoris amanâ accepimus aurâ:
Utpote qui plusquàm mortali robore fretus,
Perfecisti obiter, velut alta per otia mortis,
Militiam, atque Æstu leni defunctus in Umbrâ es

Qui

Qui clades Naturæ, Orci ſtrepitusque tremendi
Haud alio intrepidi excepiſti Schemate vultûs,
Sermoneſve alios agitaſti (mentis, & oris
Libertate impunè fruens) quam cum *gravis* ædes
Juridicas, ſocios inter, Populare vel olim
Ingreſſus Puteal, ibi ſancti Suaſor & æqui,
Libera civili retuliſti Senſa Coronæ.

Magna quidem tantis *viventis* Gloria geſtis,
Magna tui *morientis* erat, ſolidumque peregit
Funere Laus perfecta orbem, & ſibi conſtitit unà
Vitæ omnis ſincera fides: Agnoſcimus iſtos
Divini decoris Titulos; Sacramus honores
Apprimè ergo tuos; ſed enim ne promere *ſolos*
Conemur, *ſpecioſæ Animæ* atque affinis Imago
Obſtitit, & ſimili clareſcens *virgo* nitore.
Hunc obiter dabis ergo (Decus)clepſiſſe Laborem;
Pauca tuæ tibi (magne) nec invidioſa MARIÆ
Carmina ſunt dicenda, Fratriſque Sororia Fatis
Fata ſimul texenda: ſed & Tu ignoſcere (lenis
Diva) velis tentanti Alieno includere verſu
Digna quidem propriis ſpaciari Encomia Schedis.

O dilecta *tuo*, & ſi quid mea carmina poſſint
Oſque tenax veri, ſeclis celebranda *futuris*,
Invalidi ſexûs Præſtantia, ſtemmate pulchro
Quam non indignam clari genuere Parentes,
Degeneremve adeò, propriæ aut virtutis egentem
Fælices normâ tantùm inſtruxere beatâ
Exemplis aut indigenis cinxere Penates
Materiam dantes Elementaque prævia Laudum:
Omnis in Eventu crevit ſpes, vitaque tantis

Om-

Ominibus tibi major erat, superavit amicum
Naturæ Genium Arbitrii Spontaneus ardor,
Atque Animâ in sanctâ patuit Deus : haud tibi cultus
Humani, infœlixque labor præcordia finxit ;
Artificem indigitabat opus, referebat & ipsum
Archetypum elucens formosæ mentis Imago,
Et vigor, & probitas, & Numine digna voluntas.

Ipse tibi Deus eximios affudit honores,
Ipse suas divisit opes, nec simplice venâ
Cælitùs influxit, variâ sed Dote reductam
Temperiem ad punctum (veraci examine) sistens,
Confecit justum, Librato in corde, Tenorem.

O quam te memorem! Cui plus quam mascula virtus
Fæmineo diffusa sinu, neque *dulce* fugavit
Ingenium, Dotumve Animam Excellentia *lenem*
Respuit, ingenuosve Sagacia pectora mores,
Nec præceps tumor, aut propriæ admiratio Formæ
Distrinxitve supercilium, aut fastidia Plebis
Spissa piæ peperit ; Tua laus te sola latebat,
Extera prominuit, tuleratque (vel infima) plausum :
Censuram (in te summa) tuam ; sine fraude, Petitrix
Virtutem ambisti ; Famæ Cretata nec auceps
Subdola (summotis aliis) suffragia *Dextrâ*
Oreque captasti ; vacuâ contenta sub umbrâ es
Præstare, & taciti plausum meruisse Theatri.
Reppuleras turbam, Faunis nec operta venustas
Prostabat, soli lustranti corda *Jehovæ*
Innotuit, tibi vix propria intellecta supellex,
Quinetiam usque suo latitasset Gratia tecta
Flammeolo, meritis cedensque Modestia nullis,

In-

Invictusque Pudor, Virtutis & inscia virtus
Luci offecissent propriæ, nisi morte propinqua
Vis agitata malis, Discrimine & aucta supremo
Se concussisset, tandem sibi & agnita virtus
Omnes explicuisset opes, *Iconaque* pulchram
Mentis inoffensæ ostendens sic denique puro
Mirantes oculos feriisset lumine: Quantus
Tunc Decor ô Superi! vostrum quantum instar in illâ,
Qualis honos speciesque Animæ? præluxit amæna
Fronte suis spes viva Notis, nec amabile Lumen
Polluerat suffusus Atror, tranquilla sed altò
Tempestas in corde habitans, nulloque fatiscens
Deliquio, stabili stetit inturbata *Sereno.*

Qualiter hibernâ rediens cum Phœbus ab Arcto
Paulàtim invaluit Radiis, æstuque secundo
Obstantes nebulas, pluvii integumentaque roris
Summovet Insigni facie, Eximiorque videtur
Quotidie, assiduas & aprico tramite Vires
Colligit; At rapido simul igne *Leonis* amicum
Sydus init, cunctas extemplò exterminat umbras,
Atque à Lucifero occiduum dum intraverit æquor,
Integro axe micat; Talem dabat ore nitorem
Virgo serena *sui* tergo subvecta Leonis;
Hæc fuit ad Cœlos animæ aspirantis Imago.

Hoc erat ærumnas in amæno Flore molestas
Teque jugum voluisse pati, atque incommoda vitæ?
Hoc ægros sine sole dies, sine munere Noctes
Atque suo non rarò agere, illecebrisque libentèr
Abstinuisse citis, tetricisque assuescere Normis,
Ut tandem his actis posses sudoribus altæ

Cor-

Corripuisse apicem metæ, breviumque Laborum
Juge refrigerium? mens prudens! scilicet *hoc* est
Hoc ictus voluêre Sacri, studiumque secundum,
Tædiaque, angoresque, & voti mira Cupido,
Nec non a triviali abscedens ambitus usu.

Sic ingens Stadium contracta expleverat ætas,
Inque arcto immensùm patuit, mensuraque vitæ
Cum *virtus*, non *Tempus* erat, tibi vivere *multum*
Concessum est, aliisque *Diu*, præclara Serenum
Fama brevi confecit iter; mihi jamque stupenti
Officit illustri merito: sis (obsecro) functa
Virgo levis; nec enim sat eras perspecta *superstes*
Nec mihi culta satis! Si quid tamen (optima) grandis
Solvimus officii (tenues) fuit aut tibi quidquam
Viventi non vile *meum*, gratamur Amori
Fælici; Cultu nimis at si defuit *olim*,
Nunc laudesque, *meos*que Rogo servabis Amores.

Sed quorsùm effusas (cordis libamina) Laudes?
His opus ergo tibi est, Animæ *tantæque* litatur
Tantillis Titulorum umbris? ignoscite manes
Cælicolæ; haud *vobis*, *nostro* damus ista feroci
Sed *Desiderio*, siquâ his mitescere possit
Artibus, & nimias agitando obtundere flammas.
Heu mirum affectûs sufflamen, Amoris & ægri
Lenimenta, Ipso'n in fomite deficit ignis,
Deliciasque inter visas succumbit Orexis?
Mitte supervacuos, ingratos mitte labores;
Sat studio indultum est, operæ *nimis*; Alma vigebis
Vi propriâ, memoresque *tui* sacrabit Honores
Posteritas; *Salve æternum mihi*, Cœlica Virgo,
Æternum-

Æternùmque vale. Nunc (ô Dulcissime Rerum)
Primo culte mihi, versu recolende supremo,
Circumagor, vestro *æditum* reddarque sepulchro.

Nec jam fleturiens redivivos Nænia questus
Integrat, obstipusve hærens in Funere vultus,
Aut luculentus Amor (sine Spe, sine Mente fatigans)
Sollicitat Manes, *manibus*que reposcit ademptos;
Non mihi sic repetendus abis, nec jam Duce sensu
Te sequor; en divine, premo, sed *mente volanti*,
Æthereum præeuntis iter ; Tuam & ambio Metam
Jam mihi ; *comprenso* tibi gratulor, atque secundis
Plausibus ad cœlos migrantem prosequor umbram,
Et vitam insigni Famæ transcribo serenam.

Semper vive Deo, bene vìxti qui modò Mundo ;
O *Cœli* & *Telluris* amor ! quo, quicquid utroque
Eluxit speciosi, Animam tibi cessit in unam,
Eminuitque palàm : Divina Charismata, Morum
Lumina, propòsitique tenax constantia recti :
Nec viles (mango crepitans) circumstrepo merces,
Invidus aut aliis, *Te* blando Carmine palpo ;
Non ita me instituit Cultus, Naturave finxit,
Nec *Sua* demo aliis, aut non *Tua* do tibi (Gentis
Grandis Honos Columenque tuæ) assensere sodales
Unanimes, *puncto*que ultro agnovere frequenti
Compositi jus fasque animi, fœlicia Dotum
Munera, & impensos *æquo sancto*que labores;
Frænatum Pietate Scelus, Fraudesque Sereno
Excussas Oculo, *Astræam* Tellure receptam
Indigenâ, totoque extorres Limite *Diras*
Vidit, & (arridens) Linguis Studiisque favebat

Altè

Altè instincta cohors; obliquo Lumine tantùm
Livor, & Impietas animisque excepit iniquis;
Heu meriti prælustre decus laudesque nitentes
In morbi fomenta trahens; sed nulla malorum
Asperitas pollentem animis exterruit; ipsis
Virtutem exacuisti odiis, fortesque juvabat
Concussisse sinus, petiisse & ab obice vires:
Quâ licuitque tuo fluxisti æquabilis alvêo;
Turbidus interdum à Remoris, atque acrior ibas;
Ut vero oppositus cursum præcluserat agger,
Molesque obstabant penitus, tunc Fluminis æstus
Occidui in cæcas sese immersisse cavernas
Visus erat, superosque (latens) emersit ad ortus:
Sic (vagus) errores refluos, & anhela laborum
Curricula æternæ sistis statione quietis.

Sat jam Pierides ægro indulsistis Amori,
Sat Desiderio: Irriguos jam *claudite Fontes*,
Claudite; perpetuus ne vultus obruat imber,
Aut albâ sub Fronte animus mihi lugeat ater.
Ite graves Curæ, nimiique facessite Luctus,
Singultusque frequens vani & Fomenta Doloris
Nænia, pulla Chlamys, Queremonia, Præfica, & omnis
Pompa sepulchralis, turpesque ad Funera Ritus;
Ite leves nugæ, *Noster* non talia curat;
Nunc libet effusos syncerè sistere fletus,
Nunc canere *Euge! Triumphe!* Tuus sed inane Celeusma
Spernit Honos: *Solus Morti est bona vita Triumphus*;
Hactenus *hanc* graphicâ volui proferre tabellâ;
Sit *voluisse* satis: Nunc ô Nece grandior Heros
Vive, vale, prosit tibi Mors tua, vita *propinquis*;
Quin & in immenso pergens crebrescere Mundo

Instruat

Inſtruat uſque novos rediviva recenſque Nepotes.

His cultor tuus Ille tuis *Vir magne* parentat
Manibus exequiis, Tumuloque incidit honores
Heu veros! Meriti ſed Majeſtate minores:
Sed tua non Statuâ, nec inanis munere Cippi,
Aut humili Præcone, haud defenſoribus iſtis
Laus inſignis eget, ne mortis livida Damnum
Vis ferat, aut ſtupidus Tenor illætabilis oræ;
Ipſa tibi memores vitalis Pagina Faſtos
Servat, & æternos Deus uſque inſtaurat Honores;
Nec ſenio exhauſtum ſinit evaneſcere Nomen;
Quin *propria* in Famæ tibi propugnacula *virtus*
Sufficiet, poterit *Lethemque* fugare ſilentem
Ne piceâ obrepat claris fulgoribus umbrâ.

Nos Hoc *Officium* conatu (utcunque) Fidemque
Solvimus, imparibus ſed vix benè ſolvimus auſis,
Ingenio Exili grandes minuente triumphos.

Credite *præſentes* Lectores, credite *Seri*,
Haud Nebulas loquor, aut dare pondus conor *Inani*;
Sed *Res* ore premo tenui, ſiccâque Camænâ
Sobrius, & nullo inſtinctus phanaticus œſtro:
Crede *Tibi*, vacuo *Teſti* ne crede viator;
Percute, nam ſolidâ reſpondent omnia Famâ,
Nec ſincerâ Fides ullo vitiata Colore eſt.

FINIS.

E

HÆC *amat* OBSCVRVM.

EFFIG ARCI
PLEBISC ÆFECTI

FLoride! quem voluit quinis ostendere Lustris
  Indigenis charum conspicuumque Deus,
Quem *Tempestus* Amor, *Formaque Animique* Venustas
  Suasit in Ingenuam demeruitque PAREM,
Cum speratus Hymen croceo properavit Honore,
  Flammeolumque manu Sponsa parabat acri,
Lætus & Ipse *Auspex*, tibi jam (votiva) peregi
  CANTICA, ad Ausoniam consona facta Lyram.
Proh moreris; *Prælum* pœne & Labor iste fefellit,
  Excidit & Curis *Bibliopola* meis.

Sed non ista tui frustrant mihi munera *Manes*,
  Extinctum *occubitus conjugiumve* dedit,
Confecit meliora tibi connubia *Clotho*,
  Æternumque *Typus* cessit in *Archetypum*.
Non nisi per Simulacra, offusaque Schemata rebus
  Mortali quadrent Cantica tanta jugo:
Non opus *audaces* at nunc posuisse Figuras,
  Conveniunt tædis (& sine fraude) *novis*.
I *Decus* / *nostrum*; thalamis assuesce supernis,
  Hunc tibi nec renuet *virgo* relicta *virum*;
Ite, vel invitâ Sponsalia Cantica morte,
  Ite beatifici conscia cœpta thori:

 Plaudite

Plaudite fœlici *exitui:* præcordia *Livor*
Rodat edax, angues *Invidiaque* suas:
Ipsa tibi Virtus, placidique *per omnia* mores,
Suavis & incoctæ Relligionis *odor*,
Dant benè pollinctum *defuncto* & amabile Nomen,
Meta nec *emeriti* Tempus *honoris* erit;
Præstabo *incolumem*; vetat *hunc* impunè secari
Et tua fama *insons*, & meus *acer* amor.
Frendat atrox rabies, *Custos* scrobi at accubat *albus*
Vel Stygium poterit qui pepulisse *canem*.

EPITAPHIUM.

NEc tua quo *spiret* Species in Mnemate, confert
Æra Corinthus, *Ebur* Bactria, *Saxa* Paros:
Hæc Sors, Arsque *aliis, tibi* sed tulit (optime) cordis
Firma crasis, niveus candor, ahena fides;
PYRAMIS ergo *tibi* es; nec te *tua* laudis egentem
Viderat, aut *veniens* viderit ulla Dies;
Extera ne monumenta velis; *Natura peremptos*
Condit humo; haud pluris *vile* cadaver eget:
Cresce *Sacrum Semen*, te *Sol* fœcundat, & *imber*,
Proferet insigni mox & *honore* Deus.

CANTICI CANTICORUM LATINA PARAPHRASIS

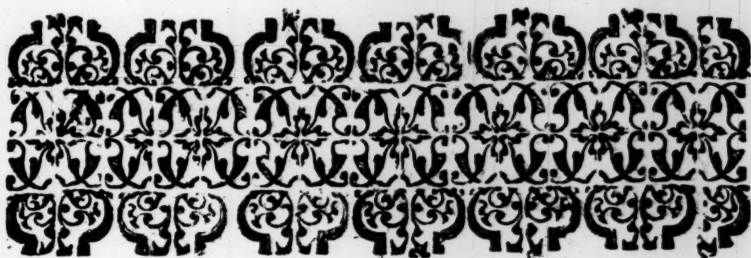
Ad Lyram aptata.

Esai. 62. 5.

Ut cum ducit *Juvenis Virginem* — gaudio (inquam) Sponsi cum Sponsa gaudebit tecum Deus tuus.

Ephes. 5. 32.

Mysterium hoc magnum est, loquor autem de Christo & Ecclesia.

CANTICORUM
Caput primum.

Sponsa.

IMpotens *Voti* pereo : Misella
Quid rogem Nymphe ? O si Amor Ille (*victa*
Jam moris) Sancti premat Oris Ori
Suavia Sponsæ:
Præ cadis hausti sapit *Is* meraci,
Per tui venas Opo-Balsamicque
Conscium Unguento magè flat refuso
Nomen amœnum.
Quâ calet, quâ Te Face virginalis
Deperit Cœtus ! trahe me efficaci
Vinculo, *nos* Te glomerata cursim
Turma sequemur:
Regius me vir thalamis recepit
Exulem, en dicemus *ïö Triumphe*,
Iö ducemus choreas, jocosque A-
gemus ovantes

Sponſe, dum veſtros (hilares) Amores
Cantico ad ſacras celebremus Aras,
Præ Mero gratos tremulo, ô Cupido
Unica Caſtis!
Nigra *ſum* cultæ *Solymaides*, Orâ ut
Colligens Scenas *Vaga Gens* Sabeâ,
Pulchra at Aulæis velut *immoratrix*
Sub Solomonis.
Albicans ne me obtueare cætus
Subnigram viſu, mihi Sol malignus,
Torridâ incumbens face, Decolorem
(Sic) cutim inuſſit.
Quin & invectæ mala ſtirps *Novercæ*
Sæviens in me dedit Alterarum
Vitiûm Curam mihi negligenti
Dum *mea* ſqualle t.
Cordis ô ingens Amor & Cupido
Tu mei, Dic Quâ tibi grex in orâ
Paſcitur, qua ſub medios cubantem
Protegis æſtus?
Nam *Tui* cur jam (vagabunda) Ovile
(Unicum) averſo pede deſerens, Gregariis paſſim tibi Competentum
Aggreger Hircis?

SPONSUS.

Neſcis ô omnes ſuperans Venuſtas?
Per Gregis ſignatum agè perge tractum,
Septa Paſtorum ſuper exterorum
Paſce Capellas.

Roboris

Roboris cassam licet, & *Decoris*
Dixerint Gentes; *mihi* (Amica) polles
Par cataphractis *Pharaonis* omni in
Axe caballis:
Quam tuæ insignes (radiosa) malæ
Lucidis intermicuêre gemmis,
Quamque cælati tomices Obrizi
Colla venustant?
Jam tibi (ô magnam *mea* consecuta
Gratiam) duplum dabimus decorem, &
Aureis argentea puncta virgis
Incutiemus.

SPONSA.

Cælicus mensæ genialis Orbi
Assidet dum Rex, mihi ros caduci
Defluus Nardi (remeans) fragrantes
Sustulit auras.
Turgidis se dans medium mamillis
Termitis Myrrhæ est mihi *Sponsus* instar,
Noctis integræ horribilique mecum ad-
dormiet Umbrâ.
Lugubris *Cypri* soboli venustæ
(Fontis ad vineta rubentia Hædi)
Candidi compar rubicunda *Amici*
Certat Imago:

SPONSUS.

Quam mihi occurris speciosa visu
Aspici virgo? Speciosa Tota es,
Præ Columbinis oculi pudicè
Quàm tibi splendent!

SPONSA.

SPONSA

Quam mihi Formam (Decus) & Decore
Proprio elucens! Ego pulchra *vestro*;
Vestri Amoris vi viget, & virescit
Lectus utrisque:
Stat Cedri extructis redolens tigillis
Juge nostrorum Larium Lacunar,
Crebra per longas Paradromis ædes
Brutea serpit.

Caput Secundum.

SPONSA.

APerto ut illa quæ Sharonis enitet,
Rosa *impetita* in æquore,
Subuvidâ *objacensque* valle Lilium
(Soli inquilina) sic ago:

SPONSUS.

Inhospitale Senticetum ut incolit
Tenella Lilii Venus,
Mea *indecente* Filiabus exteris
Amica sic jugo coit:

SPONSA.

Visu ut Decora, suave olente Frugeque
Odora malus exilit

Se agreſtium inter erigens Propagines
(Amæna Planta) Stirpium,
Ità Hujus antè Sæculique Filios
Amicus eminet meus:
Mihi unde Orexis arſit *Hæc*; ſub algidi
Sedere tegminis Comâ,
Suo & Sapore delicatæ Amænitas
Palata Frugis imbuit:
In hoſpitale & advocans Triclinium,
In vina miſit optima,
Super beatam & *emicantia* Hoſpitam
Amore ſigna ſuſtulit:
At imminutum (Amicæ) at uſque amyſtide
Novâ integrate Spiritum;
Mihi ægræ Amore ſublevate & inditis
Referta ſtrata Citreis:
Io, revixi! Amicus ipſe (ſentio)
Adeſt, Caputque conſcium
Mihi ſiniſtrâ amænus ille ſurrigit,
Vietam obambit alterâ.
Per Hinnuloſque, Capreaſque amabiles,
Amabò (Ruris accolas)
Amorem, amica Turma, ſubveremini
Meum excitare dum volet.
An errat auris; Advenæve prævium
Suſurrum Amici inaudio!
Is eſt, *Is ipſe*: montium en Cacumina
Per alta (præpes) advolat,
Iuga & ſupina geſtiens ſuperſilit,
Nec emicante ſegnior
Caprâ appropinquat editiſve Collibus
Oborto (anhelus) Hinnulo.

(Ferè

(*Fere assecutam & attigit*) mei obicis
Propè Exquilinum & aggerem
Stat almus ille, per Fenestræ & inspicit
Aperta Luminaria
(Fibrarum Epopta curiosus) è clathris
Et ut Smaragdus eviret,
Perefficaxque voce Rhetor aureâ
Potenter influit mihi ;
Mea (inquiens) *Amata*, *Amana*, surrige
Te Amica abhinc & aufuge ;
Tibi repentè solvitur rigens Hyems,
Aquosa vis & imbrium,
Migrans recessit, intepensque *Florida*
Solum subindè parturit,
Sub hocq; Tempus Oscinum adstrepit Chorus,
Melos perenne-quiritans,
Premitque nostro in orbe Turtur accola;
Feraxque ficuum Labor
Suum è tumente grossulum edidit sinu,
Odora visque germina
Refudit ecce *partumeia* Vitiûm ;
Amica surge, & aufuge :
Mea ô Columba Petræ in angyportibus,
Gradus & inter hospitans
Agè, Os renuda ut (obtuens) inhæream,
Levato Vocem, ut audiam,
Tua est (Columba) namque vox melodica,
Decora Frons & aspici :
At ô amatæ *amica Cura* vineæ,
Mihi omne vulpium genus
Senes prehende, & ange jam juvenculos
(Severa) *vitium Luem*.

Quiescis ?

Quiescis ? apagè ! Botitrilla nostra nam
Novella, vitis edidit :
Ego ô Beata ! Cura, Amorque Conjugis :
Mei est Amicus unicus,
Amici & Ipsa tota, *cui* placet suis
Gregem innutrire Liliis.
Eous *ille* jugè dum refulserit,
Et *ista* Nox refugerit,
Memor *Relicta* (Amice) jam superveni,
Redi invocatus & Tuæ ;
Par Hinnuloque, Fætuique præpetis
Capræ Bithronis in jugis.

Caput Tertium.

SPONSA.

NOctium ut Silentio
Thoro reclinis (pervigil) jacebam,
Cordis ambitu meum
Petivi Amicum, quæsiique votis,
Quæsii (impotens moræ)
Tepenti, at haud Fas invenire, spondâ :
Dixeram dein mihi ;
At at Cubili (Delicata) surgam,
Circumire quoslibet
Stat angyportus, Urbis & Plateas,
Spiritûs & unicum
Requirere Amorem, sed labore casso

Quæsii

Quæsii modò (vaga)
Vaganti at haud Fas invenire Sponsæ

Cura commeans Polin,
Cyclis rotantem Me prehendit urbis
(Nesciam ut Scopi *planam*)
Cui ipsa adorsa voce sic præivi:
Spiritûs mei unicum
Caterva vidisti excubans Amorem?
Contra at Hi mihi tacent:
Ut Hos parumpèr transiens reliqui,
Spiritûs mei *unus* est
Amor repertus: Hunc manu prehensum
Nolui remittere,
Parentis Illum dum verendæ in ædes
(Blandulùm-pudens Proca)
Penitiusque duxeram Cubile
(Illici piâ prece,)
Per Hinnulosque, Capreasque (amænos
Montium manipulos)
Ne amabò (Turma compar) Hunc Amorem
Dormientem in intimo
Sinu excitetis antequam Ipse mavult:

SOCIÆ SPONSÆ.

Quænam at Ista, Quæ suas
Perosa sedes, è solo maligno,
(Ut Columna fumea
Calore in altum sublevata) Summi
Advolaret Ætheris
Globum Empyræum (Conjugis Lacunar)
Myrrheisque, Thureis

Vapori-

Vaporibusque fumigata, & omni
Gummi Aromatarii?

SPONSA.

Thorum intuere perſpicax Caterva
Solomonis *Hunc* Thoro
Superbiorem, Quamlibet Dynaſtæ
Sexaginta adexcubent
Triariorum ex Izrale, quanquam
Quisque ſtrenuus truci
Ferire Ferro, Conſciusque ritûs
Militaris Artifex
Habet machæram Baltheo applicatam
Promptus ad Femur vigil
Metus fugare Nocte quâque obortos:

Struxerat ſibi elegans
Opus Curule, Pacis Ille Princeps,
Struxit éque Libani
Suavè olenti perpetique Ligno, Ar-
genteis Columnulis
Renixam, in Orbem, Machinamque ſepſit,
Ex inæſtimabili
Obryſo & almam eduxerat Cathedram:
Quin & ambientibus
Recinxit Ipſum Stragulis, modeſtâ
Splendidiſque Purpura
Obambulare ſusque deque juſſit:
Intùs at ſinu gerit
Quid Arca operto? Tota, tota ad imam
Uſque funditùs Baſim
Amore denſo, divitique ſtrata eſt

Soly-

Solymaidum Chori:
Iò exeatis, O Sione natæ,
Solomona Regium
(Suâ redonatum amodò Coronâ)
Fulgidum intuemini,
Coronâ in ipsis Nuptiis, Supremâ
Gaudii & Coronide
Sacro quam adaptat vertici Genêtrix.

Caput Quartum.

SPONSUS.

O Quàm Pulchra *meo, proprio* bis Pulchra Decore es
Nympha, Columbinus Lumine utroque nitor
Cui temerè offusos tralucet (Eburnea) *Crines*,
Quam tibi promissæ Syrmata spissa Comæ
Quæ sibi detondent Uber Gileadis opimi
Caprarum nitidis prænituere jubis?
Agmina comparibus tibi stant *Dentalia* Turmis,
Purius & Duplex albet utrimque phalanx
Quàm (Nive candidior, vitreo & benè tonsa Lavacro)
Cum redit æquato vellere densa Pecus!
Una parit Quarum Geminos sibi quælibet agnos,
Nulla expersque *paris* Nulla agit orba sui:
Labra tibi dibaphum Ingenio referentia Filum,
Tenvia macrescunt & Cerasina rubent:
Halitus *Eloquii* Labiisque decentibus exit,
Suavis ut auratâ Pixide spirat Odor

Punicei

Punicei *Albentes* quaſi tinctæ uligine Pomi
Temporibus junctæ ſubrubuere *Genæ*:
Altè elata tibi & *Cervix* ſpecioſa videri
Davidis velut Arx nobile fulget opus,
Vis quo Armorum inerat, præfixa Phalarica ferro
Plurima, & Heroum pendula ſcuta Ducum:
Æqua tument ſaturi ut caprearum è gente Gemelli
Vbera Quos inter Lilia mater alit.

Ille Dies dum ſpiret (acri properatus Olympo)
Umbrarum & veſper conſcius iſte migret,
Præpes *Aromatici* volitabo ad *montis* Amores,
Inſidamque ubi me thureus ambit Apex.
Eugè (*mea*) integræ pulchra es compagine Formæ,
(*Hoc reor, hoc operor*) nec tibi Nævus ineſt.
Mecum indè à Libano, Libani de monte rapaci
Sponſa veni, (thalamos præcipe Corde meos
Ad tua ſuſpirans ſpoliaria,) reſpice *Amani*,
Schenyris, è ſummis *Hermonis* atque jugis,
Eripe Te, nolisque inter Spælæa Leonum,
Pardorum ulterius crudaque Teſqua pati.
Flecte aliorſum oculos, noſtræ ô ſoror unica ſtirpis,
Vultum averte mei conjuga ſponſa Thori,
Raptat (iò Genium raptat mihi) Luminis unus
Unius intuitus, Torquis *odorque* tui:
Gratia quanta tuorum & ineſcans Guſtus Amorum,
Sponſa, ſoror, rubris anteferenda Meris,
Deteriuſque tuo ſuffumigat æthera Nardo,
Quicquid Achæmeniâ merce vaporis abit.
Suavitèr ebullit tibi Fons (mea ſponſa) Loquelæ,
Stillat ut Hyblæo mellea vena Favo;

Mel adeò cum Lacte tuo insidere Palato,
Præ libanique Animis Vestis anhelat odor.
Hortus ut aggeribus peregrino ereptus ab usu,
Sola mihi soli sponsa sororque pates;
Et tantum propriam donas uligine gentem
Fons *Alienigenis* clause, recluse *Tuis*:
Indè tibi Pœni numerosa colonia mali
Crescit in ordinibus pulchra Propago statis,
Quin & densa Cypri, Nardi & Plantaria (Nardi
Optimi) anhelanti sunt benè juncta Croco;
Suavis odor Calami Cynamomi aspirat odori,
Thuricremæque omnes (scæna superba) trabes,
Myrrhina cum Lignis Aloes Panchaica surgit
Messis, odoriferæ & Frugis amænus Honos.

SPONSA.

Tu Fons Hortorum vivorum & Origo Fluentum
Quæ Libani gravido detumuere sinu:
Sude Aquilo, evigila, & madefactis Affrice pennis,
Ferte subalternas atque referte vices;
Aspirate meo Tempestis flatibus Horto,
Passim ut aromaticas fundat opimus opes:
Festiva introeat sua jam Pomaria Sponsus,
Delicias roseo mandat & Ore suas.

SPONSUS.

En paradiso adsum (oratus) novus incola nostro
(Sponsa, soror) Myrrhæ jam *Foliata* meæ,
Munera Panchææ Scobis & contusa coegi,
Dura mihi *liquido* Mella comesa *Favo*,
Lac nostrum epotumque merum mihi; vescere (consors
Gens) bibe, mixturâ quin ebriare meâ.

Caput

Caput Quintum.

SPONSA.

AFfusum mihi Morphea
Instillat Caro, cor sed vigil excubat:
Hem! pulsantis ad ostium
Ictus ingeminant *Sponsi*, & (inaudio)
Hoc blandi Eloquii melos;
O Affinis, Amica, ô mihi Turtura
Par illabis & integra,
Nunc reclude, comas nunc mihi Roribus
Subdialibus hispido,
Et stillicidiis Nocte liquentibus:
[*Quid* (*Discincta*) *subingero*?]
Exutam tunicam quî subito exuam,
Ablutos maculem pedes?
Neglectus digitum impressit Amabilis
Unctæ Orificio seræ,
Quâ Desiderio jam mihi percito
Discedentis Imagine
Æstu efferbuerant viscera turbido;
Perrexi simul (impigra)
Dilecto ut Remoras excuterem, seræ
Tractatisque Manubriis,
Manus cæliflui conscia Pignoris,
(Crebris uvida tactibus)
Myrrhæ clathriolis munera defluæ

Myrrhæ δάκρυα stacteæ
Stillato à digitis intulit Obici ;
Tandemque (impatiens moræ)
Præ-dilecto Animæ claustra recluseram
Summoto cita pessulo ;
At jam suppositis ille vehens Notis
Se subduxerat hinc (rapax)

Ipsa (ut cassa silex) exanimis steti,
Jucundi alloquii memor ;
Sed me compositâ mente recolligens
Conquiro mihi Transfugam,
Quærenti at studio sepositum gravi, haud
Invenisse datum ; mero
Elata excipiturvoxque Silentio :

Urbem circumiens cohors
Erranti dubiis passibus incidens
Incussit mihi verbera,
Ægræ quinetiam *vulnera* virgini ;
Et qui Mænibus excubant
Donatam spoliant *Manibus* incolam,
Infamique adimunt probro
Velum fœmineæ insigne modestiæ.
Vos nunc (Classis amicior)
Adjuro Solymæ progeniem sacræ,
Charo plus Animâ meo
(Siquâ in thuricremis incideris jugis)
Dic, Quid Nuncia dixeris ?
Dic me sydereis urier Ignibus,

SOCIÆ

SOCIÆ SPONSÆ.

Quidnam (ô cedò) venuſtiæ
Dilecto ante alios præminuit tuo,
Quî Sponſus Reliquos tuus
(Fulgens præ reliquis Sponſa) ſupernitet,
(Tam ſignanter amans) tuis
Hæc ut præcipias juſſa Pediſsequis?

SPONSA.

Dithyrambi : Surge Lingua gloriatrix,
Artiſexque Dextra ſurge,
Conjugale voce Carmen
Trade Barbito Lyræque ;
Ora ſolve, volve Plectra
Et decora pange membra, cum colore vivido.

En amabilis Caterva
Ambitum per oris omnem
Illecebra Amoris *Album*
Cum *Rubore* temperatum !
Elegans Craſisque Fortis
Quo Lepore, quo Vigore *ſignifer* ſtat omnium.

Quod caput verendum adumbret
Schema ? *Fulgurantis* Auri
Lux perennitaſque *Firmi* :
Tortiles *Comæque* plumis
Nyct-Coracis atriores
Noctis ex opacitate permicant ſereniùs :

Luminumque Par amœnum
(Par jugalibus Columbis

Stagna quæ per Alveosque
Perluuntur ambo plenos
Rore Lacte puriore)
Congruentibus locantur insitiva vasculis.

Areas *Genæ* fragrantes
Flore consitas odoro,
Labra Lilia æmulantur
Subrepanda, ritu amæno,
Stillulantibusque guttis
Stactei liquescit indè Ros Caducus unguinis.

Aureis *Manus* decoræ
Orbibus micant Beryllo
Insitis *Thalassiano* :
Ventris enitetque Candor
Plus Eburneâ Tabellâ
Cum Saphiriis ubique sit respersa venulis.

Crura stant ut albicantis
Marmoris suis locatæ
In Chrysobatis Columnæ;
Et *Staturæ* Imago ut arbos
Celsa Libanitis exit,
Se superbiùsque Scæna quam cedrina surrigit.

Os suäve suavitates,
Blandimenta vincit ipsa,
Totus ipse Blandimenta ;
En amatus *Hic Amator !*
Ambiens & ambientem,
Usque floret, usque fulget, ô Sionis editæ :

SOCIÆ

SOCIÆ SPONSÆ.

Dic, ô dic agè Deviis
Quo ſe dius Amor proripuit, Tuus
Quo ſeceſſit Amabilis?
Dic quæ præ Reliquis Una ſupernites,
Nobis depereuntibus
Tecum unà liceat quærere ut Unicum.

SPONSA.

Neſcis ambigens *Choraga?*
Docta, dico; nunc in almum
Almus immigravit Hortum,
Et per ambulachra Fruges
Geſtiit comêſſe odoras,
Faſcibuſque delicata colligâſſe Lilia:

[*Fauſta ſponſa, ſponſa* FIDI
Nuper ægra, jam revixi,]
Sum mei prehenſa Sponſi,
Noſter apprehenſus Ille,
Excitatam ut augeatque
Ipſe in uvidis agitque Sponſam alitque Liliis.

Caput Sextum.

SPONSUS.

SPonſa mihi irradias ut amenæ Arx ſplendida Thirzæ
Decorque veſter eſt Sionis æmulus,

Explicitis velutique Acies ſtans horrida ſignis
  Tuus (Virago) Terror inſtat Hoſtibus :
Flecte aliorſum Aciem ; injecit mihi vincla relucens,
  Ab Hâc, Priore *fuſior* (jam) Amænitas :

Dives *Cæſaries* (Cerebri generoſa Propago)
  Nitore pura, plurimâ & frequens Comâ
Caprarum exuperat Numeroque, & Luce micanti
  Greges Gilhade ſplendidos nutritio :
Præ nivei Candore(Biclaſſis eburnea) *Dentes*
  Siti æquitate ſymmetriæ amabili,
Par Ovium turmæ benè tonſa ut pellibus æquis,
  Peralbicanſque Fonte limpido redit,
Una parit quarum Geminos ſibi quæque, nec ulli
  Deeſtve Par, vel orbitate deficit :
Punicei peramæna imitantur Fragmina Pomi
  Genæ rubore temperante, Candidæ :

En ſex-denæ aſtant auguſtâ in Cyclade Sponſæ,
  Meri octoginta compotes modò *thori*,
Grexque Puellaris numero numeroſior omni
  Micantibus refulgidæ Tricliniis :
Noſtra (columbinæ at Fidei, eximiique Decoris)
  Stat *una*, Partus & Parentis unicus,
Inter agens *Formas* reliquis ſelectior omnes
  Craſi uniformis integra Venuſtiæ,
Ergo palam *Cælebs* (viſæ) acclamaverat agmen,
  Vagaque laude diſtulere *conjuges* :

Quænam Aurora velut, deſpectat ab æthere, pergit
  Noviſque Luna ut *Argyritis* arcubus,

Paulatim

Paulatim effulgens ſolisque coruſciùs auro,
Et ordinata quam Phalanx atrociùs ?
Ivi in odoriferis fœtos plantaribus Hortos
Vt conſitas, ad *Irrigata* vallium,
Conſpiciam Frutices, prægnans an Vinea gemmet
Renideatque Flore bacca Punicæ:
Nondum hæc percipiente *anima* ſe inopina recepit,
Injecta Civium Eſſedis libentium :
Alma redi; redeas peregrinis Hoſpes ab oris,
Redi, redito Shulamitis exulans,
Jamque tuo propiùs Nymphe te confer Amico
Sine intueri & (Alma) nos Decus tuum:
Quid vobis viſum eſt visâ Shulamitide (Amici)
Quid ? Izraeli ad excubans duplex phalanx.

Gratia quanta *Pedum* generoſæ O Filia ſtirpis
Renidet *Hiſce* te admovente *Calceis ?*
Quin *Femoris* ſuffrago anceps tibi (pulchra) gemelli
Duplex revincit inſitum palis jubar;
Quæ pollens virtute Opifex fabricavit & Idem
Locavit aptè, & expolivit Artifex:
Spumantem Cyclicumque refert cratera rotundo
Tibi arcuatus *Umbilicus* ambitu,
Ah ne deficiant uliginis uber opimæ
Perutiliſque Fætibus remixtio,
Sic Granorum Orbem æquiparet tibi *venter*, & albis
Reſepiatur undiquâque Liliis :
Mammarum alludit binis teres ambitus Hædis,
Labore capra quos refudit unico :
Lubricior vitro, Nive purior ardua *Cervix*
It in *ſuperna*, eburnea ac Acropolis :

Vt

Vt piscosa liquent Oculi Vivaria *molles*,
Gregis quæ ad *Ostium* Ars polivit affabris:
Nasus magnanimoque supinus in ore levatur
Arx ut Libanica quæ Damascum adinspicit:
En tibi sanguineo *caput* insignitur ab Ostro,
Comæ invidetque *Rubra vitta* murici:
Rex premeret gressum Formâ defixus in illâ,
Palatii ipse Pergulas obambulans:
Sponsa decens! quàm Deliciis es Idonea, ab omni
Nitetque parte multiplex Amænitas?
Ista *Statura Tui* palmæ certantque *Mamillæ*
Botris liquore musteo affluentibus:
Decreto edixi stabili; stat scandere palmam,
Manubriisque consuêsse termitum.
Vbera jam plenis tibi fiant æqua Racemis,
Quasique odora Poma *Narium halitus*,
Saltantisque meri succo potiore *Palati*
Fluit scatebra, sese Amico & admovet,
Influxu attingens & Cœmitaria miro
Resolvit ora surda *sic* jacentium.

SPONSA.

Dilecto (& meritò) mea stat subjecta Voluntas,
Mihi ejus alta cum cupido se exerat:
Egredere ô! captesque per Arva per Oppida mecum
Citò affuturi *Amica signa* Temporis;
Spectatum Vineta novo surgamus Eoo, ut
Sciamus anne Vitis alba floreat,
An Pœni exierint vernantia germina mali,
Tibi hic Amoris *expetita* conferam;
Mandragoræ foris halantes bene-olentia passim
Vagis serenda Flabra dant Favoniis,

Vbertim

Ubertim ad nostros penus exquisita Penates
Vetus, recensque (copiosa) suppetit;
Quam Tibi (propitio cape sed munuscula Vultu)
Meis reservo (deperite) Cellulis.

Caput Octavum.

O Quis *Cælicola* jam face languidæ
Humano (proprius) te mihi deferet
Junctum Sanguine *Fratrem*,
Matris lacte nutritio?
Inventum cuneis in Popularibus
Tunc *Augustum* adiens osculer *Advenam*,
Vltrà nec mihi sannis
Fax illuderet improbis;
Deductum (celebri non sine Gloriâ)
Materni veherem sub Laris ambitum;
Hic sermonibus (auctam
Doctrinâ) imbueres sacris,
Quorum cælifluis haustibus *Uvida*
Conditis Arabum Pulvere te cadis
Potarem, & tibi pressi
Mali uligine Punici.
Tu certum intereà sis Columen mihi,
Lævæ *succiduam* munere *succubæ*
Præsens erige sponsam,
Et Dextra Fragilem ambiat.
Adjuro Socias (vos) *Solymaidas*,
Limphatis pia Gens parce furoribus,

Cur

Cur sponsum excuteres dum
Se somno excutere occupet.

SPONSUS.

Quænam Hæc (Noctivagâ clarior Hesperâ)
Deserti horribilis nititur Chao
Promptum attollere gressum,
Dilecti (heu fragilis) sui
Innitens humeris? Ipse sub Arbor
Lapsam *Malifera* te citò sustuli,
Infandis (peritura)
Hic compressa Doloribus
Nostrati Auxilio te peperit Parens:

SPONSA.

Signatam *astrigero* perprime Pectori,
Armis me quoque signans
Coram afferto *sequestribus*:
Vt Mors indomitus, scrobs ut atrox, *Amor*
Comburit validis non minus ignibus,
Prunæ ejusque *Jehova*
Sævi instar *cremii* furit:
Non si continuus Flumine perluat
Ardorem ingenuum extinxerit Alueus,
Non quanquàm omne refusis
Irrumpat Pelagus vadis;
Nec si muneribus sollicitet Procus
Trux Desiderium flexerit *omnibus*,
Sed (contemptus) avaræ
Ferret Dona Libidini:
Est nobis tenerâ Ætate Juvencula,
Formatis nec adhuc uberibus soror,

Pro

Pro *Nostrâ* quid agemus
Quando increbuerit palàm ?

SPONSUS.

Si in celsa exierit *Mœnia*, nos super
Argenti Acropolin ædificabimus,
Fungentem vice *Portæ*
Cedri obsepiet ambitus:

SPONSA.

En ipsa emineo ut *Murus* & ubera
Turres æquiparant mole supersitas
Tunc (sublimis) Amico
Vt quæ grata aderat fui.

SPONSUS.

Vinetum Solomoni eviguit ferax
Clivo multiplicis divite Vineæ,
Quod mercede locavit
Crebris is redimentibus,
Quorum quisque recepti in precium sati,
Argenti *Domino* mille syclos tulit
Vectigalia *Regi*,
Conductor Reditu stato :
Vinetum ipse meum (cultor at unicus)
Accurans, mihimet percipio *integrum*
Diviso haud *Alienis*
Sudore, aut reditu meo:
Millenos (Solomon) en tibi Nummulos!
Bis Centum (emeritopræmia cultui)
Accisos Domino, rei
Privæ accenset Agricola:

SPONSUS,

SPONSUS.

O septis habitas Quæ *Paradisiis* !
Gratum vociferans, Fac rapientibus
Vestros aure Lepores
Me clarare sodalibus:

SPONSA

Quin Tu (lente) Tuæ jam citus advola,
Par sis Hinnuleo, semini & alitis
Cervæ transilienti
Tesqua acclivia Aromatum.

FINIS.

JOBI

PERORATIO;

Pro triplici Statûs sui Colore, Tribus Capitulis Distincta.

Maxima Virtutum patientia pugnat inermis.

Viro verè Nobili *JACOBO HARINGTONO* Equiti aurato, Virtutis ergò mihi plurimùm observando S. P. D.

R*Ecolenti mihi sæpenumerò (Vir Præstantissime) genuinam tuam Bonitatem, indolemque generosissimam, & ex his fontibus uberrimam beneficentiæ vim in* tuos, *in* alienos, *in* privatis, *in* publicis *negotiis promovendis quotidiè prorumpentem, delectabat me certè (uti par erat) hæc virtutis tuæ* insignia *penitius agnoscere; nec non (haud ex meo tantum, sed ex optimorum & sagacissimorum omnium sensu)* palam *profiteri quantum his tuis officiis ab amicis, a Patriâ, a Republicâ laudum, & encomiorum promerueris, & quàm* debita *gratitudine in te recumbere oporteant* Tui Tribules, *tibi fidant, tuæ administrationi res suas, Vitas, fortunas committant, seque sub* Tui *umbram colligent,* (*Surculi scilicet* indigenæ, *& perquàm* proceri) *nec potiùs perverso studio*—— Arbusta *optent, humilesque merycas*--- Fortes creantur fortibus & bonis, *&c. Quæ sententia apud Ethnicos (usquè ad proverbium) rata ut sit lubricam aliquatenùs fidem apud Christianos invenit,*

nit,

nit ; at enimverò sicubi innatis Ingenuitatis seminibus acquisiti mores , cælitusque infusæ Gratiæ coaluerint, tum demùm veritatem obtinet hoc ῥῆμα infallibilem, & præclarum *aliquid*, & *amore ac Reverentiâ dignum ex hoc tam fœlici consortio solet adeò provenire atque emergere : Sed quid si hi artifices nihilominus scopum suum assequantur, & victores evadant ? Quid ? eant scilicet res quo ducunt Fata sua, & potentiorum ministeria : Tu intereà gratulare tibi (sublimis anima, & contemplativa) quod è turbarum & negotiorum caveâ in propriam libertatem vel* invidorum satellitio *evaseris :* —Lis est de paupere glebâ. *Cui non immerito certè* Carduus,& lolium, & steriles dominentur avenæ—*nisi Patriæ-patrum cura, & fidelitas miserrimæ hujus regiunculæ commiserant, hanc farraginem extirpet, & conjurationem adversæ & malevolæ partis frustrantes opprobrium* innocentibus *amoliantur, qui fracti animis tantum non exclamant* Agimus——Ante Patres causam,& nobis præfertur Ulysses *! O spes fallaces ! O Cogitationes inanes nostras ! & exinde mœrore squallentes repentinum effugium adornent in* Linternas, Tusculanos, Sabinos *suos, ubi (quanquam in re tenui) nihilominus exultantes ingeminent*——*Est aliquid quocunque recessu, Solius sese Dominos fecisse quietis : Valete Spes, & fortuna, portum invenimus, vestrasque* infidas stationes *libenter reliquimus : Conscientia nostra nobis in* reditus, lætitiam, occupationem sufficiet ; *capessant Administrationes publicas (siquidem ità statutum fuerit) Terræ filii, bubulci, pragmatici, dummodò nos non* ignobili *otiò fungamur ; & si præsenti sæculo prodesse non liceat, Posteritatis utilitati insudemus ; apud quam fortassis gra-*

tiam

tiam, & dignationem promerebimur; sin & hoc etiam præmio distituemur (accidit enim aliquandò bene meritos oblivioni tradi in ea Civitate in qua sic fecerunt, Ecclef. 8.) *at non profectò magnopere de fama laborandum est, re levi, extraneâ, nec* ad mortuos *pertingente, nec adeò ipsos laudatoribus suis repræsentante. Nam quòd* decora *noverint vocabula*

An scire consumptos datur? &c.

At at certe quidem solidâ, & (è corpore egressis) *commeante, & adhærente ipsis penitus mercede non destituemur; siquidem in patienti Fidei & virtutis exercitio illam quæramus: Quocirca altius accinge te (egregie) nec ullatenus officio tuo desis quo Virtutis & bonæ famæ stadium usque ad metas expeditè conficias; Quamque in hoc decursu* Lampada *à majoribus tuis (Illustri Gente) extulisti, clariorem successoribus trade quàm acceperis; sic tibi in gloriam propria præibunt Facinora, & vel* superstes *in deliciis eris Patriæ, aut* Memoriæ *tuæ (forsan ad Finem sæculi) assurget* Posteritas, *audiesque, quod olim Cyrus ille major apud* Xenophontem, ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθὸς, ὁ εὐεργέτης, *vel potiùs ut viro Christiano sacrum elogium applicem post obitum vocaberis* instaurator ruinæ, restitutor semitarum ad habitationem.

—*Quatenus* heu nefas!
Virtutem incolumem *odimus,*
Sublatam ex oculis quærimus invidi.

Hæc (nec vano impetu) de te *auguror; sed quid demum moliar* pro te? *Montem scilicet conscendā* Orator, Exod. 17. 9. *nec precibus solum contendam, sed (quià nunquam meliùs agit magnus animus quàm ex vi alicujus insignis Archetypi) Vexillum etiam Dei extollam*

tollam præstantissimi utique Iobi *exemplar, viri ad stuporem perfecti, in quo uno Trinitas illa Bonorum optabilium,* fortunæ, virtutis,& gratiæ *conspiravit.Hunc ego tibi præfero* (genuinis *certè lineamentis*,& sui ipsius *graphio depictis, sed in* alienâ luce *hoc est Latina versione,*) *serio contemplandum, quo te fideliter magis, ad hujus effigiem quasi ad speculum* (*Dedicationis jure*) tui proprium *componas*, & *reflexo in Imaginem animæ tuæ obtutu, veraciter* & *ex Reipsa pronuncies,* —Sic oculos, sic ille manus, &c.—Hæc fecitque, tulitque (*pius*) sudavit & alsit: *En certamen Deo dignum imò ab ipso Deo* (*in* suorum *documentum*) *commissum; Virum opibus authoritate & existimatione apud populum suum merito florentem, in summam penuriam, & abjectissimam vilitatem* (*quasi verso Dei pollice*) *redactum!* Animam *sibi benè conscium, & insigni numinis reverentiâ imbutã terroribus nihilominus Divinis & Spiritûs angustiis conflictantem!* Judicem, amimicum, maritum! *Deus bone! quàm integrũ fidelẽ amabilẽ!* Turbæ (*versipellis & infidæ meretriculæ*) *calumniis sugillatum, Amicorum iniquis suspicionibus gravatum, imò convitiis &* dicis *atrocibus* (*quasi in libellum conjectis*) *impetitum, quinetiam conjugis suæ perfidæ an fatuæ magis mulieris nequeo pro certo statuere*) *impiis & importunis sollicitationibus in perniciem non tam corporis quàm animæ,* (*in ipso utriusque* agone, & *pene divortio*) *tantum non præcipitatum. Hominem undiquaque* ad ostentum *miserrimum. Prophanis in execrationem, hypocritis in ludibrium, propinquis in gravamen, sibi denique in tædium, & terrorem tantum* (*ut videri potuit*) *in vivis relictum, & veluti—Funestum & triste bidental—ab omnibus evitatum ità dispensan-*

te *liberrimâ & impervestigabili Providentiâ, cujus altitudinem infinitam in ipso vestibulo querulæ hujus orationis (ad amicorum, & cum ipsis consenientium hebetudinē & in Divinâ administratione inscititam coarguendam) ex ipsius experientia* authenticus mystes *in medium protulit, & generationibus ad finem sæculi successuris in disciplinam & usum suggessit, quò evidentius (in ipsius specimine) animadverterent, quid accidere poterit vel integerrimis; nempè idem quod nequissimis; Cui etiam sacra pagina attestatur,* eundem eventum esse justo & improbo, nec dignosci posse odium vel amorem Dei per fortuitas has περιστάσεις: *Quid? an nihil ad nos* viatores *hæ Iobi angustiæ, & certamina? At enimvero cum quo sponsore fœdus pepigimus* Ne *extranei grassatores, & homicidæ in Regiones, fortunas, vitas nostras involent, ut Chaldæi, & Sabæi olim in Ditionem & familiam* Iobi. Ne, *quos amore fide & observantiâ* sine fuco *coluimus, officia nostra* ὑπεριδόντες, *violatas amicitias redintegrent, & novos clientes circumspiciant, quos sublevent, quibus indulgeant, & propensiori animo fruantur!* Ne, *ex nobis ipsis exurgant indigenæ* (Amici Fratres *audientes) qui sub curatorum & consolatorum prætextu vulnera nostra dilatent, ægritudines augeant, innocentes opprimant invidia confictorum criminum, & dum ipsi Dei causam agere videri volunt, reverâ pervertant, & propriam astruant: Ne denique Satanæ ille Peripateticus, & Totius Terræ pervagator spiritus juventutem* novam audacem, (*tanquam Cadmæos illos fratres, & Terræ filios) excitet, qui* cuncta *dissidiis distrahant, jurgiis incendant, inquinamentis polluant, sacra prophanis misceant, dogmatumque suorum* monstris *&* molibus *in*

 altum

altum congestis cœlum ipsum violent, & Fundamenta concutiant Ecclesiæ labefactatores: Hæ *quibusvis cũ obvenire* vicissitudines *& possint, & soleant, non nimis certè aut Hominibus aut conditionibus fidendum est ; quandoquidem omnia sub sole irrequieta sunt, ut retulit è* Sacrario *sanctus ille Vates, nec dissimiliter alter* Ethnicus *è tripode*

———Hic apicem rapax
Fortuna cum stridore acuto
Sustulit, hic posuisse gaudet.

Quibus pro gravitate expensis, ultima *certè* discrimina *præcipienda sunt animis, & Deo qui vices & eventus omnes moderatur unicè adhærendum* ; Cujus *sub imperio (ut cecinit Vates philosophicus, & Christianus)* Sors patitur frænos, nec sine lege meat ; Ipsaque rigida Necessitas mitescit & fœlicitati populi ipsius inservit, & per omnia obsecundat.

PRIMUS COLOR:

Jobi Dignitas.

CAP. 29.

O Si præteritos rapidi mihi Floris honores
Restituant, solitâque iterum me Pace locarent
In se retrogradis redeuntes mensibus Anni,
Qualis eram propriùs cum me cœlestis Alumnum
Cura recognovit per cuncta pericula præstans
Incolumem, atque Dei mihi *Lampade* desuper aureâ
Irradiante caput, nigram inclarescere Noctem
Contigit, & certo per opaca incedere gressu,
Cum velut Hybernis positus, formidine nullâ
Anxius expavi, *arcano* tutante Penates
Numinis hospitio; nostris cum se undique rebus
Miscuit *Omnipotens*, numerosa & prole *beato*
Cingier indulgens vestigia lævia lactis

Densati illevi pinguedine, & aspera duris
Reliqua jugis pressæ steterant largo ubere olivæ.

Ac ne Fortunæ Mentis mihi Gloria cedat
Contiguæ admotum libuit cum accedere portæ
Judiciale Forum, gradientem incondita pubes
Vidit & erubuit latebrisque irrepsit opacis:
Quin & Canitie atque Usu venerabilis ætas
Progressio ad Puteal *Juveni* assurrexerat ultro,
Principibusque viris frænatis parcere linguis
Me coràm solenne fuit, vocisque meatus
Obice præclusisse manûs; etiam Arte loquendi
Qui dominari aliis suadâ didicere magistrâ,
Se tamen abdiderant, reverentes prodere pinguem
Et mihi barbariem, trepidis Vox faucibus hæsit.
Namque exorantem quæ me perceperat auris
(Suaviloquo persuasa stylo) fœlicia linguæ
Munera, fœlicem tantæ Dotisque potentem
Asseruit; nostrisque inhians impensiùs actis
Inspector criticus rigidi mihi testis *Honesti*
Sponte aderat; me gentem inopem, oppressamq; Tyrannis,
Tollentemque altos ad Conscia sydera questus
Sævitia eripuisse truci, servâsse pupillum
Squallentem, fidoque orbum Patre vindice & omni,
Sic *perituri* in me benedictio decidit ore
Cœlitùs exorata pio, cordique *Relictæ*
Iubila susseci, linguamque in Cantica solvi:

Justitiam astrinxi mihi mordicùs, Illa vicissim
Ornatum eximio circumvestivit Honore,
Quæque mihi aptari (voto super omnia primo)
Compositi Jus Fasque animi sine Fine petivi,

In

In chlamydem *illa* mihi insignem & cessere tyaram :
Ille ego nempè fui, multas quem Fama per oras
Comem, munificum laudavit, Lumina cæco,
Decrepitoque pedes præstantem inopique parentem,
Patronum protrito & iniquis litibus æquum,
Quique Peregrini, nullo mihi Fædere juncti,
Jus exquisierim obnixè, & conficta refellens
Crimina in insontem haud actos impunè molares
Contuderim sceleratí Hominis, prædamque prehensam
Faucibus eripiens, animam tutabar egenam :

Tunc mihi *sic* alacer ! (*Sancti servator & æqui*)
Curricula integræ cum multiplicavero pacis
Æmula stellarum numeri numeroque carentis
Pulveris æquorei, dabitur mihi denique leni
Oppetere occubitu, nido ut tener ales & ipso
Immoriar, sponte in meliorem transfuga vitam.

Sensi etenim irrigua radicem uligine lætam
Ad vegetantis aquæ scatebras se expandere, summis
Rorem & cælifluum mihi pernoctare flagellis :
Quinetiam usque novo mea Gloria prodiit auctu,
Viribus atque recens mihi vis superaddita primis
Incrementa, & opes *raptoribus* abstulit annis.

Cuncti (*auditores* tantùm) auscultare loquenti
Maluerant vigili præstolabantur & aure,
Et pressis siluere labris, dum sponte perorans
Finieram eloquium, dicendi nemo *secundas*
Sustinuitque iterare, ità noster amæniter ipsis
Sermo superfusus sensus pervasit ad imos,
Et vocem usque meam, irrorantes usque loquelas

(Qualè

(Qualè operitur agris pluvia, & ſerotinus imber)
Cordi erat expectare, & hiatu ambire petaci,
Stillantemve ſtylum, aut torrentis Flumina venæ.

Sin ſors ingenuo interſpergere ſeria ludo
Mens erat, inflexum vix perſensêre tenorem
Credere nec potuere levem, reverenter at ipſos
Excepêre jocos ; hilaris neque Lumina vultus
Dejecere rudes ; Utcunque hæſere ſtupentes,
Suſpenſove gradu trepidarunt ; Ipſe labantes
Firmavi, Triviaſque inter procedere *certâ*
Delectu voluere meo, denſique Senatus
Concilio in magno aſſedi Primarius, & cum
Clade laborabat, trepido concuſſave motu
Publica, tunc caſtris velut Induperator in ipſis
Intereram aſſiduus, triſti & ſqualllore jacentes
Erexi, crudum demulcens voce Dolorem.

SECUNDUS COLOR:

Iobi Vilitas.

Cap. 30.

SEd nunc (heu nunquam conſtans ſibi ſortis Imago)
Nunc converſus *apex*, fueram qui inſignis Jobus
Charus, honoratus populique idemque Senatus
Delicium atque Decus, patulo nunc undique riſu
Excipior grandemque (neſas) impune cachinnis
Impetit inſipiens rudis atque abjecta inventus

Patres

Patres quorum humili balantum apponere Curæ
Abnueram, & canibus *prædones* jungere fidis:
Ipsorum manuum nam in quos mihi cederet usus
Vile ministerium, quibus olim, deside floris
Effluxu, cassæ utilitas exhausta Senectæ
Funditus interiit? Gens passim exosa vel ipsâ
Esurieque, sitique humanis cætibus (exul)
Depulsa, in vacuis (nullo curante) cavernis
Deserta incoluit, loca desolataque vasto
Excidio, quibus & vitam tolerare malignam
Certatim malvis satagunt cum stirpe revulsis,
Nec non juniperi in vilem radicibus escam:
Tabificæ velut absciſſæ de corpore partes
Abjectæque abeunt, clangens quos ponè Celeusma
Territat, ut fures, & in avia conjicit udis
Torrentum ut Cameris habitent antrisque peresis,
Sive foraminibus petrarum: Spinea (læsi)
Rudebant Dumeta inter, captare latebras
Ipsâ urticarum quin sustinuere sub umbrâ;
Stirps Generis nequàm incerti, sine Nomine nati,
Progenies Terræ, Terrâ quoque vilior ipsâ:
His ego materies nunc totâ *insignis* in urbe
Decantata per ora feror, rabulisque disertis
Linguæ exercitium, & mera *Declamatio* fio:

Me invisum dirè caput execrantur, euntes
Retrogradoque pede, ut funestum & triste Bidental
Evitant, nec si me sustinet improba adire
Colluvies, nostro cohibet sputamen ab ore;

Nempè *Hæc* hora probri est; Deus & mihi solvit habenam
Quâ compescebam effrænos (Deus ipse potenti

Me Dextrâ affligens) ſimul hi ſenſere remiſſum
Imperium, arripiunt fluitantia lora protervi,
Me facilè excuſſo coram in furioſa ruentes
Curricula effuſis ſtudiis, effronſque juventus
In dextrum inſurgit latus, impellenſque levatos
E ſtatione pedes jacit eminus: Incipit in me
Stratoque (in ſpecimen curſûs inſigne futuri)
Funeſtas calcare vias: Hâc impete quaſſus,
Totus diſſilui, meæ & omnis *ſemita* vitæ,
Et *Ratio* interiit: Quâ nec contenta ruinâ
Inſupèr extendit cladem implacabilis; Hoc nec
Magnæ molis opus, cum nunc ope prorſus amicâ
Deſtituar, nulluſque obſtet graſſantibus obex:
Ergò qua data porta, aditum patefecit, aquarum
Agmen ut exitiale ruunt, vaſtoque Fragore
Se volvunt ſub labe putri; quin quicquid ubivis
Eſt Lemurum in noſtras ſe vertit Erinnyas; omnis
Hinc Animæ diffluxit Honos, ſpes vivida ceſſit
Indolis ingenuæ, & modò quem mihi depluit altè
Spiritus influxum, à ſicca nunc *Preſter* Eremo
Turbine perſequitur quo (ceu nubecula) pulſa
Pax, & abacta ſalus diſparuit, atque Ego *totus*,
In ſe diſtillante animâ, ſenſim eliquor, ex quo
Tempora me occurſu mala corripuêre rapaci:

Attamen eſt aliis ſua Nox gratiſſima; dulci
Nec mihi nocte quies, noctu vigil excubat angor,
Oſſibus incluſas punctìm ferit ipſe medullas
Dum cæco mucrone Deus, nerviſque retortis
Dulce refrigerium & nimis actis pulſibus arcet.

Heu vis dira *mali*! Cui ceſſit (candidus olim)

Sup-

Supparus, & fœdo nunc tingitur undique tabo
(Decolor, & squallens) & qui circumfluus imo
Circuitu patuit, nunc summi ut marginis ora
(Quæ collum exertum præcingit) mordicus ipsos
Ad talos pulpam circumligat arctior omnem,
Constringens cinctu angusto. Deus (hei mihi) mersum
Me lutea obtexit putredine, tergore squammeô,
Lepræ & ramentis coöperto evanuit omnis
Jam prope forma viri: Cinerum assimilatus acervo
Pulvereo in vivis portentum immane supersum:

At non (assiduus) votis precibusque peperci
(*Orator*) sed voce pia vehementius ad *te*
Clamavi, solitusque tibi me sistere coram
Suppliciter veneratus eram; sed nec tamen æquum
Advertisti animum (ô Hominum miserator egentûm)
Sed *mihi* mutatus (tantum) sine more ferocem
Te præbes, Dextræque gravis pro mole misello
Infensum ostendis, violenti turbinis alis
Concutiendum effers, pluviosi imponis & Austri
Me dorso, labefactatâ compage resolvens:
Atque adeò experior quid jam velis, (*undique testes*
Me cinxere tui) subito me funere mergis,
Inque *statam* sedem decretam cælitus omni
Viventi revocas: Quid enim sperare liceret?
Haud equidem extensâ sataget suprema Potestas
Sarcophago vim inferre manu, atque arcessere manes
Fine suâ, quamvis horum unusquisque *superstes*
Heu miseris paritèr lugentûm in casibus alto
Compatiens sensu doluisset; sed scio de me
Quid jam animis agitatis; At hoc ô vindicet ultor
Conscius ipse Deus, rebus nisi tristibus ictus

Illa-

Illachrymavi Inopi afflicto, nisi tristis Egeni
Dura mihi teneras tetigere incommoda fibras:
Attamen (ô rigidi) quæ vos Dementia cepit?
Cum Bona speravit mens hæc (sibi conscia Recti)
Me mala prævenêre, *silens* dum mane rediret
Perstiti in excubiis, Tenebræ at mansêre Tenore
Perpetuo, quâ spe elusus, dum flammiger æstûs
Spiritus agglomerat, traxêre incendia sacro
Viscera tosta igni, & crepitantia murmura produnt
Quod me præveniens raptim illætabilis Hora
Cladibus afflixit subitis: niger ambulo *Curis*
Exustus, non sole; cutim mediisque Catervis
(Ostentum fatale) sonis immanibus (ingens)
Barrio, & incipio Fraterculus esse Draconum,
Alitis & stygiæ à diris ululatibus olim
Quæ traxit funesti opprobria Nominis: ater
Pelliculam opperiit Color; exiccataque marcent
Ossa attacta igni tacito, & Quæ grata stupenti
Nuper erat sambuca choro, nunc exit inertem
Turpitèr in Luctum, liquidi & Testudo sonoris
Cogitur in longas Fletûm raucescere voces.

TERTIUS COLOR:

Iobi Integritas.

CAP. 31.

SEd non Impietas tanti mihi Causa Doloris,
Flagitiumve enorme fuit, neque fœda Libido

Verti-

Vertit in innuptas intactave Corpora mentem;
Hoc nec vobiscum pepegi, mea lumina, fœdus:
Haud equidem ignarus qualem Deus ipse protervis
Persolvat Dotem, quæ verbera digna rependens
Cælitùs impingat, *solio Retributor ab æquo*
(*Non crudo Imperio*) *Omnipotens*: Nonne ille, serenam
Curriculis adhibens aciem & vestigia Judex
In numerato exactus habens, dispensat iniquis
Æquatam Nemesin præter solitumque scelestis
Insolitas pœnas ultrice retaliat Author
Justitiâ? At (mundo sors corpore) turpis inussit
Fraus animo maculam; sed quid voveam? hoc mihi crimen
Si verè insideat, si vanam (futilis) umbram
Sectatus properante levem pede fervidus æstum
Ambivi, appensum Deus (oro) examine justo
Exploret, pœnis sontem addicturus acerbis;
Sin *secus*, integri ut nisûs momentaque Cordis
Ipse recognoscat. Si à Rectâ erratica varo
Deflexit mihi planta gradu, Cordive Cupido
(Per faciles oculos immissa) illusit, & ambas
Importuna manus noxæ in Commercia secum
Traxit, & hærentem impressit maculosa lituram;
Orator dirus mihi tunc Hæc imprecor, agros
Ipse seram, at comedat messas alienus aristas,
Proventusque imis pereant radicibus acti.
Si thalamos matronæ oculis pellectus Adulter
Deperii, insidas vel amici ad limina struxi
Turpiter insidias; Nemesi tunc vindice mæcho
Se mea prostituat Conjux, pressoque Cubili
Acclinent nostro densi sine more Cinædi.
Scilicet expectem melius? quando Ipse nefandum
Patrârim facinus, dignum quod triste tribunal

Supplicio

Supplicio insigni lustraver t, intùs in ipsis
Nequitia aut (sibi pœna) incendia sacra medullis
Accendat, cremio me depastura probroso,
Incrementi omnes extirpaturaque fætus?

Cum de jure tremens Famulusve, ancillave mecum
Disceptaret, acerba adeò atque indigna querentes
Perpessos, vilis si sprevi jurgia litis,
Quin animadvertat (quonam & discrimine haberet
Nos?) Deus ac suprem m ip o ascendente Tribunal
Quid facerem miser, aut quænam retulisse ju aret
Responsa, eliceret rigido cum examine Verum
Quæstio? an acciperet Personam acclivis? at idem
Ipse opifex ambos simili matricis in alvo
Conflavit, speciem & Naturæ contulit unam.

Si protensa (manum cohibens) frustratus egentum
Sim Desideria, & viduæ (crudelis) ocellos
Spectantes alacri me spe languore fatigans
Defecisse ægro cogi, si fercula soli
Duntaxat mihi parta Ferarum more sub antris,
Convivâ nullo absumpsi victumque relicto
Non impertivi communi sorte puello,
Immò à primævis mecum unà accreverat annis
Hic Lare sub patrio, sed & *illam* reptilis infans
Comprensam altrices ductavi blandus ad ædes.

Corpora sub Brumam nullis vestita lacernis
Frigore si transfixa mero pereuntia vidi,
Exutumque suis inopem concrescere pannis;
Ni *benedixerunt* benefactaque nostra loquuti
Sunt (ipso reticente) mearum vellere lumbi

Ipsius redimiti ovium, sensitque benignum
Me calefacta cutis; Proprio si robore fretus,
Aut in procinctu stantûm virtute Clientûm
Sustulerim in sublime manum, imbellemque potentèr
Pupillum obruerim tenui tibicine fultum;
Tum *Violenti* humerus scapulâ decussus ab ipsâ
Decidat, effracto succumbat & osse lacertus:
Sed non Hæc mihi mens; rabiemque coercuit istam
Qui mihi perniciem facienti talia vindex
Dixerat Omnipotens, cujus me perculit ingens
Majestas pavidum haud niti contraque volentem.

Si cum stercoreo consuescens mens mea lucro
(Secreto venerata sinu) tacitosque susurrans
Huic titulos, Argento, *O spes mea* dixit, & Auro
Tu mihi Pacis apex, Genii & solatia nostri;
Si cum Res ingens excreverat, inde sequaci
Perfusa ingenti est dulcedine, sola suæque
Incumbens Dextræ, partorum huic detulit auctus;
Sicubi vitales solem mortalibus ignes
Dividere, & tremulo crispatos lumine crines
Conspiciens, *purum* speciosam aut *athera* Lunam
Circuitu peragrare vago, tunc cessit amænis
Mens tacitè pellecta Dolis, rituque prophano
Os venerabundæ libavit basia Dextræ;
Quid deinde orarem execrabilis? Hæc capitali
Judicio cum sint scelera ulciscenda, Supremum
Quando ego Factorem (veneratus Facta) negârim?

Si quandò infesto casus funestior hosti
Acciderat, valdè mærore fruebar acerbo
(Lividus) exultans animis immaniter ipsum

Improvisum atrox quod pœna offenderit; intùs
Ni mens æquaminis cohibebat ab ore Reatum,
O ori ne quidquam orarem dirius ; à me
Nam procul hæc Feritas qui alienis Largus & altor
Audieram usque adeò, dum turba domestica vernæ
Invida concessus peregrini dixerat ehò !
Quis tandem de escis donabit herilibus esum ?
Hospitibus pleno Parasitis copia cornu
Sufficitur, nobis sed inhospita mensa ministris,
Nec dapis implemur solitæ : Sanè advena nunquam
Sub gelido ejectus toleravit sydere noctem,
Assiduò at nostræ patuere ad compita portæ.

Dispeream, opposito commissa nefaria velo
Si triviali usu celarim, hâc arte reducto
Deliteant ut pressa sinu, ne Dedecus ingens
In populum emanet fervescere motibus aptum;
Sed quo Terrorem populi? Si robore crudo
Certassem, *innumeras* valuissem frangere turmas;
Verùm adeo mansuevi ut despectissimus horum
Debilium terrore pio compesceret ictum
Relligione animum, præ quâ pugnare recusans
Conticui portisque haud egrediebar apertis.

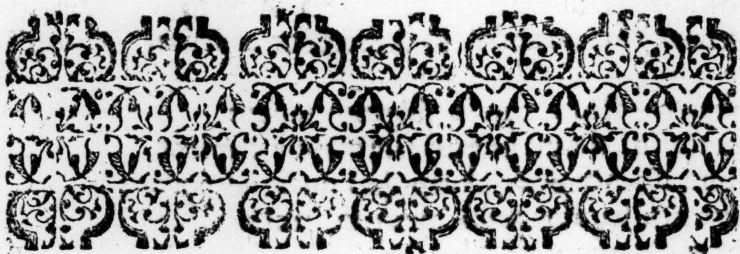
O Quis sermones animo qui exaudiat æquo
Dilapsum dabit è Cœlis ! En iste mihi omnis
Eloquii scopus est (quandò præsentio pro me
Factorum responsa Deum) ut velit ille molestus
(Intentat mihi qui Litem delator acerbam)
Crimina descripto in Patulum proferre libello,
Quin peragar reus ipse omni ni exponere mundo
Discuperem gestatum humeris, capitique decoro

Vincirem

Vincirem insigni mihi pro Diademate. coram
Omnem curriculi tractum profiterer, & ultrò
(Ingenuus) solium ambirem Antecessor amicum.

Denique me fœdæ exuviis fulgente rapinæ,
Si contra (ut sileant inopes) sata con cia clament,
Ipsæque allachryment plorantibus undique porcæ;
Si proventu harum, nullâ mercede, reci:o
Vescebar, Dominos dirâque Tyannide justos
Per ferrum, esuriemve animas efflare coëgi,
Triticeas passim segetes *Palinrus* obumbret,
Hordea lecta scatens reprobâ farragine messis.

Hæc *Jobus*; & linguam septa in dentalia cogit,
Vix *Frænum*que Animis, *Finem* at Responsibus infert.

De Altitudine Divinæ Providendentiæ Beatissimi IOBI Θεόπνευςος διαβίβη.

CAP. 28.

QUæ venis latuere Aurum, Argentumque repostis,
Educta, argutis suntque recocta viris:
Stringitur arte putri Ferrum de pulvere, & igne
Explorata suas Cadmia prodit opes:
Excutitur Nox opposita, atque extrema patescunt
Naturæ, & lapides quos tegit umbra necis:
Est, ubi Telluris latebras scrutantibus alveô
Exiit indigenâ, impervia lympha pede;
Nec mora; Quid durum est mortalibus? Arte, labore,
Collatâque fugax evacuatur ope.
Messe foris prætentâ, in *flammæ pabula* Sulphur
Migrat (Homo Diâ cum face lustrat) Humus;
Invenit heu blandi ipsius lapidesque Smaragdi,
Stricturasque auri triste cubile sacri:
Hunc neque rescivit quodcunque *volatile* tractum,
Rimatrix oculo non Aquila ipsa suo;

Semina

Semina nec late in prædas effusa Ferarum,
Umbrosi aut Nemoris *trux* peragravit *Herus*.
Rupibus ille manum vim transcurrentibus infert,
Et juga celsa suas sternit adusque bases:
Per fissas librata adducit Flumina cautes,
Et preciosa acri Lumine cuncta notat:
Fluxu à tantillo fletuque fluenta coercet,
In clarum & profert quæ latuere Diem.

In *medio* jacet Hæc; sed quo *Sapientia* tractu est
Quæ res infandis, sed regit æqua modis?
Haud mortalis inops, quanti valet, æstimet illam,
Nec supera in vivis inveniatur humo:
Infera, *non nostro sub gurgite*, clamat Abyssus;
Et Mare, neve *meis* (*Incola*) *degit aquis*,
Huic minimè antithetis Aurum appendetur iniquis,
Pro precio dabitur gaza vel ulla pari.
Non; aurum ostentet quamvis Ephire ipsa superbum,
Et preciosus opes Iaspis Onixque suas:
Aurum ego quid memorem? nec opimo Adamante licetur,
Multâ auri aut facti væniet *illa* strue.
Præ te, Sandastri, neque mentio facta Coralli est,
O Choncæ erasis charior exuviis!
Niliaci peramæna Venus collata Topazi
Non erit, obryzi aut lamina pura puti.

Illa ergo vis unde sagax quibus advenit oris,
Illius est aut quo vena reposta sinu?
Quandoquidem à nullo secreta superstite visa est,
Lustranti alituum subtrahiturque Choro;
Hanc super, *Exitium*, *Mors*que inquisita, reponunt,
Nos modo Famæ ejus strinxerat aura levis,

Solus

Solus signatamque viam tractumque sequacem
Scit Deus, & certum quem colit ipsa locum,
Singula non vicibus repetens, *extrema* sed uno
Terrarum intuitu prospiciensque poli;
Aptando pondus fluitantibus aere ventis,
Libratumque undis constituendo modum,
Dimensum assignando imbri, rimisque coruscis
Per *purum* excussa nube secando viam;
Motibus his defixus *Eam inde* inspexit & actis
Protulit, examen condidit adque suum;
Edixitque Viris (*scioli ne obtendite*) vobis
Hoc sapere est Numen noscere, jura sequi.

FINIS.

EUTERPES,
MORS
&
IMMORTALITAS.

A Fontibus petitæ, & variis Emblematum Figuris, collato singularum Musarum Lumine, illustratæ.

Optima Tempestas miseris mortalibus ævi
Prima fuit, subeunt Noxæ, tristisque Reatus
Et dolor, & duræ rapit inclementia mortis:

O passi graviora; dabit Deus his quoque Finem.

Invocatio.

O Quæ de primis pertingis ad ultima *virtus*,
  Jugi indeficiens cardine cuncta movens,
Circumagisque agili ſua per veſtigia gyro
  Rerum ortus vicibus, mox obituſque ſuis;
Da mihi perpetuos Mundi ceciniſſe meatus,
  Quod Chaos in priſcum ſeque reflectit iter;
Cumque vaga in caſſam evaneſcant *Cætera* Noctem,
  Mortale & vacuus diſſipet omne tenor,
Quî ſuus *Euterpi* conſtat pulviſculus orbæ,
  Integer integram Larque receptet Heram?
Dicite quæ ſolium *Excelſi* cinxiſtis ab ævis
  Quæ Rerum (O Muſæ) Sors fuit, eſt, & erit.

NEc Tu post tantos manes indicta jacebis
Nostra mihi *Euterpe*. liceat modò candida) vestras
Textilibus *Lauris* simul implicuisse *Cupressus*;
Sed licet, & Fas est! nec me tibi habenda fefellit
Gratia, quâ per sera lubens te secla sequetur
Posteritas; mihi nec convitia (*Zoyle*) dicas,
Publica pollicitus si tantùm munia fallax
Privatum nunc maluerim exsolvisse parental,
Et pluteo eductos *nostræ* evulgasse Decores:
Parce supercilio; non *Hoc mea gloria suasit.*

Me Dotes, speciosa, tuæ, Geniique Lepores,
Visa & amabilior formoso in corpore virtus,
Nec Letho superandus Amor, post Fata *Tui*que
Trux Desiderium, renuentem (Virgo) coëgit
Exequiis studuisse tuis, & Carcere ab alto
In vestri sensim Elogii descendere metam.

Ibimus in Scœnam paritèr, communia certi
Fata subire; tuumque meo vel Nomine Nomen
Conjunctim emerget versuque superstite vivet,
Unà ambos Tenebræve meræ, & nox alta recondet.

CLIO, *sive* Gloriam pangens.

Quæ latuere prius, nunc vult MAGNALIA NUMEN
Effluere, ELOGIIS (inclyta) pande tuis,
Ipsius & *Cunas* recinens ab origine *Mundi*,
Primitias teneræ denuò stringe *Lyra*.

Creatio.

IN se reflexo cum tantùm influxerat actu
 Vis illa *Omnipotens*, *Mens mera*, *Purus Amor*,
Cum secum *Unus* erat, testi & se Gloria nulli
 Prodidit, indulsit participive Favor,
Seipso plenus agens, quanquam nihili indigus, at se
 Impulit, inque operas exiit ultrò Bonus.
Suasit *Amor*, præiit *Sapientia*, summa *Potestas*
 Quæ placuit, simul & præsciit, acta dedit:
Fœcundum innumerâ concussit Imagine Pectus,
 Idearum umbras Rebus inesse volens;
His summæ sed erat Nota cum Bonitatis in umbris
 (Quanquam umbræ) fuerat quælibet umbra Bonum;
Sic Bona cuncta Boni exierant de Mente supremi,
 Nec poterat solâ de Bonitate Malum:
Cuncta refulgebant; Domus, & par incola; fœlix
 Illa Domus Domino, nec minùs Ille Domo;
Pulchra Domus, celebris Famulatus, amœna supellex,
 Quam bene cultus Hero convenit iste suo?
Convenis Ipse tuo, præstans Here, quam bene tecto,
 Cœlica Fax, Terræ Sydus, Imago Dei?
Excipe convivam, at Paradise uberrime *sanum*,
 Ne gula sit Domini cruda vorago sui:
Nulla dapes sed enim *licitas* confundet Erinnys,
 Sed Pax alma Comes Integritatis erit.

POLIHYMNIA, *sive* Hymnis celebrans.

CANTICA cur cessant, integrum impressa per Orbem,
ECTYPA *Primœva* cum Bonitatis habes?
Materiam DEUS Ipse dedit (Polihymnia) Laudum,
Tu *Vocem*, *Cytharam*, *confer* amœna *Melos*.

Paradisus sive Tempus aureum.

PUlchra Ruina Poli! in Terras delabere virgo,
Circum insigne feras & sacra-sancta caput,
Jamque *tuum* propriis foveas virtutibus Orbem,
Influe & humanis mentibus alma Charis:
Ore saluti fero diluce, & Alastoras omni
Imperio piceas Eumenidasque fuga.

Nunc mundi archaicum videor spectasse Colorem,
Et Dotum effulgens nobilitate Genus:
Aurea Gens! qualem *Graiæ* nec amabilis olim
Credidit aut *Latiæ* Cantor Apollo lyræ:
Cui (Face clara suâ, Studiisque affinis honestis)
Calluit extensim mens, voluitque Bonum:
Atque utinam Genius dubio quoque tempore præsens
Firmasset tali lubrica corda stylo.
O cæleste jubar, pulchræ Decor incola Terræ,
Mirator Decoris ne velis esse tui,
Neu propriis confide opibus; *latet Anguis in horto*,
Se dabit in tumidos quæ sinuosa sinus:
Euge (future Parens fausti sic stemmatis) insons
Perstares utinam sub Nemore usque sacro;
Cresceret integro sic Gens innoxia mundo,
Plecteret heu meritos nec *sua* pœna reos:
Ergo ipsa integritas poterit labi? Unica certè
Aut Deus, aut Dæmon esse cupido potest.

CALLIOPE, *sive* Ore tenùs speciosa.

Quæ modò CALLIOPE gens puro inclaruit *Auro*,
  Primigenam fovit dum (genuina) φύσιν,
Deflexa ad *Proprias* Inventrix degener Artes,
  Illa *Subærata* Fronte subinde micat.

Inclinatio Sœculi.

CUm novus antiquo Mundus fulgebat in *Auro*,
Inſonsque *Aſtreæ* matris Alumnus erat,
Cum puri nituere Dies, immunia labis
Sœculaque ingenio ſancta ſtetere ſuo,
Tum ſibi quisque fuit propriæ Lex Normaque vitæ,
Nec rigidæ innocuos continuere minæ:
Cuilibet in gremio tunc Fas, Lex intima nullâ
Ambage, aut *dubiis* excutienda dicis.
Fœlices animæ, fœlicia Sœcula quorum
Externâ mores non caruere *Themi*!
Sed cum fœdifrago ſensìm creſcente Reatu,
Juſtitia inviſum vix tulit ægra ſolum;
Ne tamen Imperium excuſſum gens *impia* jactet,
Aut gemat immeritas *juſta* ſubire vices,
Illicet adjunxit ſibi *legem*, utatur ut illâ
Indice ſeu *Recti*, vindice ſive *mali*,
Huic Tabulas dedit & Faſces, ſævasque Secures,
Quæ bona jura ferant, & malefacta premant:
Tunc per cuncta vagæ volitabant Oppida Curæ,
Sollicitosque habuit Curia mœſta reos:
Ergo Bonum *ambiguum* (ne plectat) percipe Legem
Gens cata, prolixas conſule *craſſa* togas;
Quin petite ambo, ſuum redeat magis orbis in Aurum,
Utile ne expediat ferre (neceſſè) malum.

MELPOMENE, *sive* MUSA TRAGICA.

Lege errans *Veteri*, faciles ignoscite *Circi*,
Si saliente abeat nostra *Tragœda* pede:
HANCque mihi siquid simulem concedite *Scœnam*,
Mox repetam questus (& sine Fraude) meos.

Sœculi processus in pejus.

GLiscebat sed enim serpenti allapsa veneno
Tabe per humanos Pestis avara sinus;
Deficit altus Amor, sed & omni in Corde *Cupido*
Degener & propriæ stat modò fida Rei,
Commeat inque vicem dolus. & violentia consors,
Sed tacito primum par furiale gradu:
Intima quo patitur *Themis*, & jam clade laborans
Cardiacâ, externam languida quærit opem:
Hinc Præcepta, Preces, & defectoribus aptans
Pharmaca flexanimæ tentat amica scholæ:
Sed ruit in vetitum Improbitas, & ab obice sævit,
Ergo *Feræ* Leges ferrea claustra truci
Legumque opposuit custodes (hos & ab alto
Despicit) *ore* ferox, indomitumque genus,
Et classes coràm ad Putealia rauca canoras,
Qui dictent æquis Jus faciantque modis.
Hi velut Herculeo *augentes* certamine Cacum,
Os pariterque ambas conseruere manus;
Sed frustrà! His etenim malè cessit (proh Themi) virtus,
Vicit & Heroas vilis Agyrta tuos:
Quo viso absiliit Terris pia Transfuga linquens
Nos nequàm unà, Homines, causidicosque bonos.
Summe Pater juris probrum devolve pudendum,
Juristis *stabilem* denuò redde Themin.

TERPSICHORE, *ſive* amœna ſaltatrix.

Ruſtica plaude PALES! Te peſte ASTRÆA vaganti
Eximit, Hoſpitiis *Advena* facta tuis:
Duc *Saliarcha* choros; tibi deſerit integra Cœlum
Virgo, manus *charites*, datque *pudicus amor*.

Ruris Encomium.

ERgo Poli ſtationem adiens, (brevis Hoſpita Mundi)
Ah pede deſertam *juſta* repellis Humum,
Gazasque omnimodas, verax *Pandora* reportans
Terram opibus ſpolias terricolasque tuis?
Proh fletu haud explende Dolor! *fuit* aurea Rerum
Gratia; nunc omnes ſquallor & *atror habent*:
Verum O quandoquidem mediâ placabilis irâ
Orbi adimens Dotes, *ſpem* ſupereſſe velis,
Hâc face per totum veſtigia proſequar orbem,
Si qua impreſſa tuo ſint loca Diva pede:
Nam lux plena licet non uſquam effulgeat, oris
Rure tamen rutilans ſubmicat Aura tui.
Hic Fidei fraudum rude pectus, neſcia fuci
Simplicitas ſpeciem *Relligionis* habet;
Veraque Relligio tenues plerumque tabernas
Viſit, inauratos reſpuit atque tholos:
Quinetiam hic viridi *Chloris* juveneſcit amictu,
Elucet geminis Nymphaque *Flora* novis:
Flatibus hic refluis levis eſt exercitus Aer,
Excutiuntque Animæ toxica craſſa vagæ:
Hæc oculis avidis reſpondent, naribus *illa*,
Et *Venus* inſigni Rure ſoluta ſalit.
Salve dulce Decus! ſed enim rapidiſſime tranſis
Floſcule, præcipites nec remoraris equos.

THALIA, *sive* Efflorescens.

Lilia, *Fraga*, *Rosæ*, (soboles peritura THALIÆ)
Quo fuga! sis *vivax* aut mihi nulla VENUS.
O suspensa levi qui das modò *Gaudia* VENTO,
Sorte ratâ, & tristi fac sine *clade* fruar.

Rerum flos, & defloreſcentia.

DIcite quæ vivis per roſcida prata fluentis
Expediiſtis iter, quo properatis aquæ,
Vos & aromatici ſurgenres vere colores
Terræ ubi ſub Brumam decubuiſtis opes,
Quo recidive viror foliorum, albedo Liguſtrum
Calthæ *flava*, Roſæ Lux *rubicunda* fugis?
Dic age, pictus Honos, (fragilûm emarcentia Florum
Schemata) in æternum decolor exit honos?
Gens taciturna ſilet; ſed enim denſiſſima paſſim
Turba viatorum publica ſigna docet;
Scilicet in gyrum Naturas uſque relabi,
Alterniſque actas ire, redire, moris;
Hinc vada in Oceanum vergunt obitura perennem,
Mox redeunt lymphis inde renata novis;
Quæque *ineunti* Anno ſuperum Proſerpina tractum,
Cedente, infernum (ſed reditura) petit:
Ergo leves vitæ, vaga Natio, transfuga rerum
Flos brevium, rurſus mox oriturus obis;
Jugiter aſt homini nox incubat *Una*, nec iſto
Orbe revicturo contigit inde mori:
Flete gravem ſortem: *Mundo ſed flebitis omni*
Mortales; cunctos reſpicit iſte Dolor.
Sed populo haud canimus, propriam (*Libitina*) querelam
Proferimus, *Nos* heu *Noſtra*que dura rapis,

EUTERPE, *ſive* bene placens.

Nulla *citis* STATIO eſt: actus ruit *Orbis* in orbem,
  Momento diſtant *vita*que *morſ*que brevi.
Qui dedit EUTERPEN, recipit: vale amœna *parens*
  Viva placens; *Sponſo* nunc placitura tuo.

Luculentum utriusque in *Euterpe*, specimen.

ANgule, pande sinum, pateas angustule: præfers
Pol ut aperta *Thorum* denuo clausa *rogum*?
Instrumentum anceps! contraria munia præstans,
Hinc vitæ expediens usibus, inde Necis:
Credideram gremio *spes* & *mea gaudia* vestro,
In tenui & cubuit virgo tenella sinu:
Opportune specus teneræ (dum vixit) Alumnæ,
Votis opportune, hâc moriente, meis:
Cedò meum mihi *depositum* brevis angule; *tantum*
Non potes? at saltem hoc (angule) cedo mihi:
Quid precer? O Luci ac tenebris intersite limes,
Aut mihi da tenebras, redde Diemve *meæ*:
Sis mihi pro *Tumulo Thalamus* qui non eris illi
Angule, jam Ornatus una Cupressus erit.
Turbam & Circenses hinc mando facessere cœtus,
Cedite; subducto en Angulus iste placet:
Qui nostram primis *superantem* vidit in annis,
Pro mundo *hic* nobis Amphitheater erit:
Plaudite Cœlicolæ; vix gens terrena *merentem*
Senserat; exultim lucida plaude phalanx,
Fundite lætitias; & Nos lætemur in umbris,
Nec turpet cineres lachryma fœda pios.
Luce tuâ æternùm, nostrâ brevé vive Camœna
Immoriar Tenebris dulcis alumna tuis.

ERATO, *sive* amoris affectio & perfectio.

Fer *Libitina* faces, *Pulpam* Phœnicis adure:
 Efflatos cineres *Integra* coget Avis.
Dede *Chao*; vacuam tamen *hoc* cum absorpsit *amatam*,
 Qui per hians retrahat guttur *Amator* erit.

Resurrectio justorum.

SEd quo Sarchophagi Imperium! confidite sanctæ
 Relliquiæ, victrix cœlica virgo necis:
Nec (tabi accubitor quanquam putriumque vaporum
 Materies, levibus Ludibriumque Notis,
Erro migres per inane vagum, extremasque recedas
 Usque Atomos) reditum subvereare *cinis*;
Non ita (Sponsa) tuus pepigit tibi fœdera Sponsor,
 Conjugis aut conjux deperit exuvias.
Qui sibi te *totam* in thesaurum elegit Amator,
 Sub scrobe dimidias proteget acer opes;
Deposito integrè cuncto à Raptore retracto,
 Nil *vi*, nil tacitis deficiente *dolis*:
Mens assuesce tuis prorsus secura Triumphis,
 Ocyus in solitam nec velis ire domum.
Ito in *Fœlices* Domus intemerata *ruinas*,
 Improba te in labem nunc Caprificus agit.
Puram Habitatricem putre (ne diffide) Sacellum,
 Purgatam accipies mox Hera sancta Larem:
Cedet iö vitæ mors emoritura perenni,
 Fatalesque manent jam sua fata rogos.
Sponse Necis domitor, sponsæque Redemptor humatæ
 Nubibus acceleres, per liquidum æthra, citis,
Morticina inclamans *Exurgite membra Sepulchris*,
 Sentiat auritus forte Celeusma Cinis,

URANIA, *sive* Coelorum incola

Hactenus *exilium* & constringens in cute *Carcer*,
  Compressæque gravi *corpore mentis* onus:
Vicit jam URANIE, nec habent Mala Prima recursum,
  Salvifici perpes nunc init ÆRA DEI.

Beatifica cum Christo in cœlis communio.

CAsse cinis; cui viva Dei coalescet Imago,
(Mens sacra) se *geminis* uniet Ipsa *Trias*;
Indormito spei dum Nox brevis exit opimæ,
Ille tuus properat (fausta *Relicta*) dies;
Illibata Fides, Desideriumque mariti
Conjugii expediet Tempora plena sui.
Spes rata stat fido Sponsi signata Sigillo,
Nec *te* destituet spesve, *Tuum*ve Fides.

Ille vehens rapidis iteratum per Chaos horis
Clanxerit hâc, cassum per penetrale, tubâ;
Exoriare dies vacuæ instaurator Eremi,
Per vastum redeat noster inane Decor:
Dic speciosa suis se Nympha ostendat ab umbris,
Meque *mea* reddas hora; meamque *mihi*.
Adsis *Amœna* meâ præfulgens Luce, mariti
Effigies, quo me bis fruor Ipse typo:
Unica nostra tui (jam fas) sit copia Sponsi,
Suspicias Lumen, Lumine fixa meum;
Nox abiit, sævaque sonantes nocte procellæ,
Lene refrigerium jam dabit *iste sinus*;
Ingredere, æternumque habeas *præcordia* portum
Sanguine *quæ* tibi jus hoc peperere suo:
Nunc vetus Æra redit, *vitam sua* rettulit *Arbor*,
Sed Mulier, Serpens, Escaque mortis abest.

Ne ſequentes vacarent Paginæ, libuit aliud Carmen (licet non ejuſdem Argumenti) præcedentibus attexere.

ARx ſalve Rutupina mihi, peramœna *Clienti*
Et *Statio* (alternis) *curriculum*que tuo;
Quidnam ego pro gremio referam nutricula leni,
Hoſpitio, requie, pace, ſalute tibi?
Laomedontæi ſtabilirem Robore muri,
Vis foret *Herculea*, & ſi mihi ſabra manus;
Mox equitum offundens prætentis mœnibus alas,
Ipſe antegrederer Dux, cataphractus Eques;
Ipſe caballeviros pugiles in funera *primus*,
Agmina Centauros & temulenta darem;
Evulſisque ſolo radicitùs hoſtibus, uſque
Durares ſolidâ Turris amica baſi.
Macte tuâ virtute! ſacræ *Pietatis aſylum*
Dum fueris, caſus ne vereare malos;
Te nulla evertet violentia, (gnarus Aruſpex
Auguror) aut vallum fregerit ira tuum;
Sed neque *præſtigiæ* (non hoc ſine Numine dixi)
Prævaleant rhombis implicuiſſe ſuis.
Te Cives ſervare tui, ſervare *Tuoſ*que
Sufficient *Pietas* & genuina *Fides*.
Artibus his poterant divino ſemine creti
In ſortem, à trepidâ ſorte, migraſſe *ſtatam*;
Hâc ſibi longævos fixit Gens ſancta penates;
Per gentem ſteteris *Tu* quoque firma piam.
Viceris *incanos avis* (diuturna) Coloſſos,
Piramidumque tibi ceſſerit albus *apex*;

Nec

Nec *tàm* immobiliter *Capitolî immobile saxum*,
Aut stetit Achaicis Acrocorinthus aquis;
Hac poterat Bellona, & edax abolere vetustas,
Vis tua sed stabili lege maneret *honos*;
Nec titulis (licet ipsa situ sint bella videri)
Æmula castra forent splendidiora tuis;
Stat castrum elatumque tibi, horrendumque videri,
Davidico velut arx nobilitata stylo.

Surge age *Semianimis*, sublimemque erige frontem,
Sustentet recreans Anchora fixa spei;
Neve inimicitiis nimium quatiare *propinquis*,
Quas excivit *Eris*, fovit *Alastor* atrox :
Reprime degeneres motus (heu magna pusillæ
Flabra animæ) *Imperio, rerum apicique* graves,
Lethæosque haustus. & acerbæ oblivia litis
Longa trahas (*Hostis candidus, osor amans*)
Injice frænum animis, privataque jurgia dele,
Communes hostes impetus iste petat ;
*Zelotyp*æque odia, & furias compescere turris
Ambas certatim concitet *unus* amor :
Ite in grassantes, *socialia Castra*, maniplos,
Et precium juncti fœderis *istud* habe,
*Vindicias patriæ, scelerum fugam, honesta bonorum
Præmia, Legum Æram Evangeliique novam.*
Quid cupiendum æquè *discordia corda* tulerunt,
Iræ infælices, invidiæque truces ?
Hæc & in insidias *causam* cladesque dederunt,
In *Patria* & pestes *Relligionis* atras.
Pellite Tartareos lemures, Hecatesque malignas,
Gorgonas, & stygium *spectra tremenda* pecus,
Vosque salutiferæ Pacis delectet imago,

Mutuus

Mutuus & vigeat *magnes amoris amor*,
Unica relligio nodo divinciat arcto,
Colligat inque unum dissita membra caput:
Vos *meta una* trahat, circumvehat *una voluntas*,
Dux unus praeeat, protegat *una Salus*:
Sitque (Arx fida) tibi pro *rupe Altissimus*, ejus
Incubet *Altrici* pectus & ala *mea*.

Tuque sagax Summae rerum praefecte Senatus,
Numinis acceptas qui geris ipse vices;
Sis praesens tutela *tuis pereuntibus*, *orbis*,
Quique odium ac lis sunt *hostibus* atque *suis*:
Undique tentamur miseri, furor irruit extrà,
Intus perfidiae sublituere faces.
Sic olim infidis cesserunt Pergama Graiis,
*Vi*que quod haud cecidit, *proditor* ussit *equus*.
At vos magnanimique duces, incoctaque *honesto*
Agmina (quâ vario stringitis arma situ)
Direptae passim spoliata per oppida genti,
Abjectisque animis expediatis opem;
Conspirate *uni* unanimi virtute *Brittanni*,
Hostica ne tenues opprimat ira *Tribus*.
Quis jam *Scotum* acuens validum Buchananus in hostem,
Anglorum & lectas, in pia bella, manus,
Clamet iò *portas reserate refringite vectes*,
Nullaque praecludant *obvia claustra* viam?
Pergite! sed Britonum (quantum fas) parcite vitis,
Ingentes animas nec sica cruda metat.

FINIS.